ચીનમાં ડૉ. કોટનીસ

ડૉ. દ્વારકાનાથ શાંતારામ કોટનીસ એક ભારતીય ડૉક્ટર હતા જેઓ સપ્ટેમ્બર ૧૯૩૮માં જાપાન સામેના પ્રતિકાર યુદ્ધમાં ચીની લોકોને મદદ કરવા માટે ચીન જનારા એક મેડિકલ મિશનમાં જોડાયા હતા. ચીનમાં તેમના પાંચ વર્ષના રોકાણ દરમિયાન, તેમણે હજારો ઘાયલ સૈનિકો અને નાગરિકોની સારવાર કરી. યુદ્ધના મોરચે વધુ પડતા કામ અને ખરાબ સ્વાસ્થ્યને કારણે તેમનું મૃત્યુ થયું, અને ચીનની રાષ્ટ્રીય મુક્તિ માટે પોતાનું જીવન સમર્પિત કરી દીધું. આ પુસ્તક ડૉ. કોટનીસની હિંમત, ક્રાંતિકારી ભાવના અને આંતરરાષ્ટ્રીયતા પ્રત્યે શ્રદ્ધાંજલિ આપે છે.

ચીનમાં ડૉ. કોટનીસ

Xiangong દ્વારા રૂપાંતરિત
જિન હેડે દ્વારા ચિત્રિત

ગુજરાતી: સુધીર જે.

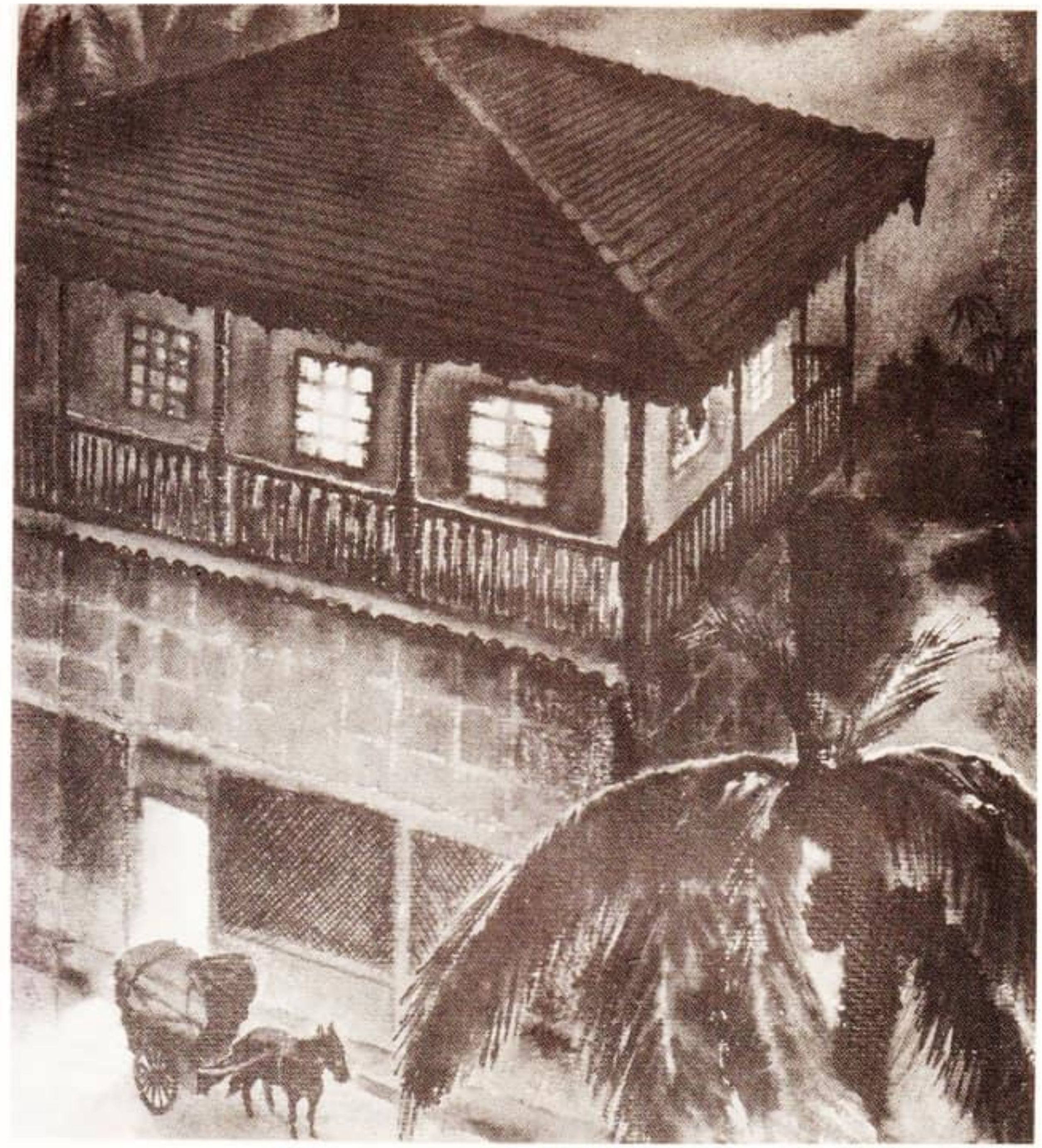
પ્રથમ આવૃત્તિ ૧૯૮૭

પેપરબેક: ISBN 0-8351-1899-1

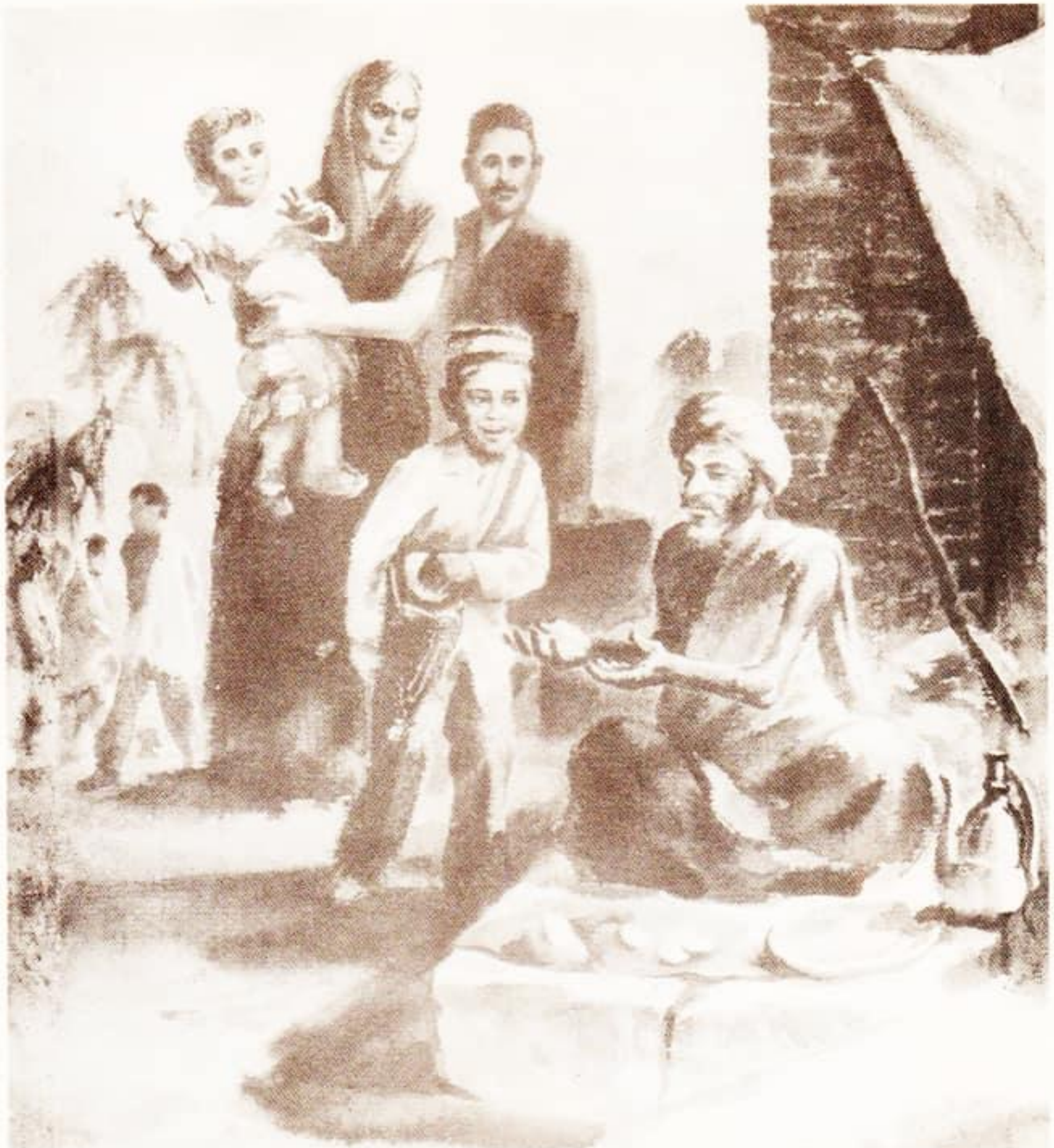
બાયવાનઝુઆંગ રોડ, બેઇજિંગ, ચીન દ્વારા પ્રકાશિત

ચાઇના ઇન્ટરનેશનલ બુક ટ્રેડિંગ કોર્પોરેશન
(ગુઓજી) દ્વારા વિતરિત શુડિયન), પીઓ બોક્સ 399, બેઇજિંગ, ચીન

પીપલ્સ રિપબ્લિક ઓફ ચાઇનામાં મુદ્રિત

૯ ઓક્ટોબર, ૧૯૧૦ ની મોડી રાત્રે, દક્ષિણ ભારતના એક નાના શહેર શોલાપુરમાં, એક નવજાત બાળકના કર્કશ વિલાપથી રાત્રિની શાંતિ તૂટી ગઈ, અને દ્વારકાનાથ શાંતારામ કોટનીસના આગમનની ઘોષણા થઈ.

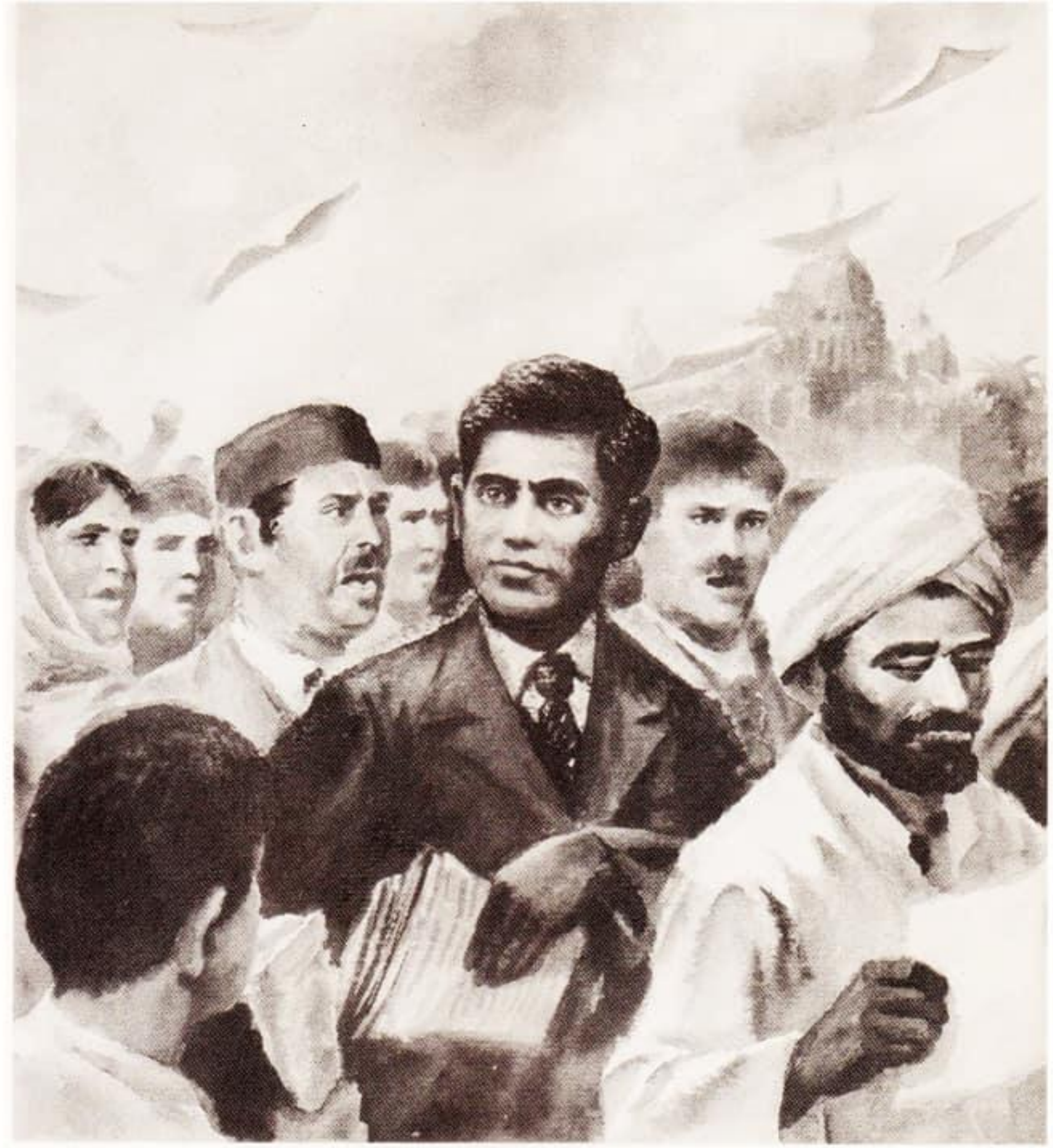
યુવાન કોટનીસ એક સારા પરિવારમાંથી આવતા હતા. તેમના પિતા શાંતારામ કોટનીસ એક સ્થાનિક કપાસ મિલમાં સુપરવાઇઝર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા, અને તેમની માતા એક સદાચારી ગૃહિણી હતી. બંને દયાળુ હતા અને ગરીબોને મદદ કરવા માટે તેમના પુત્રને શિક્ષિત કરતા હતા.

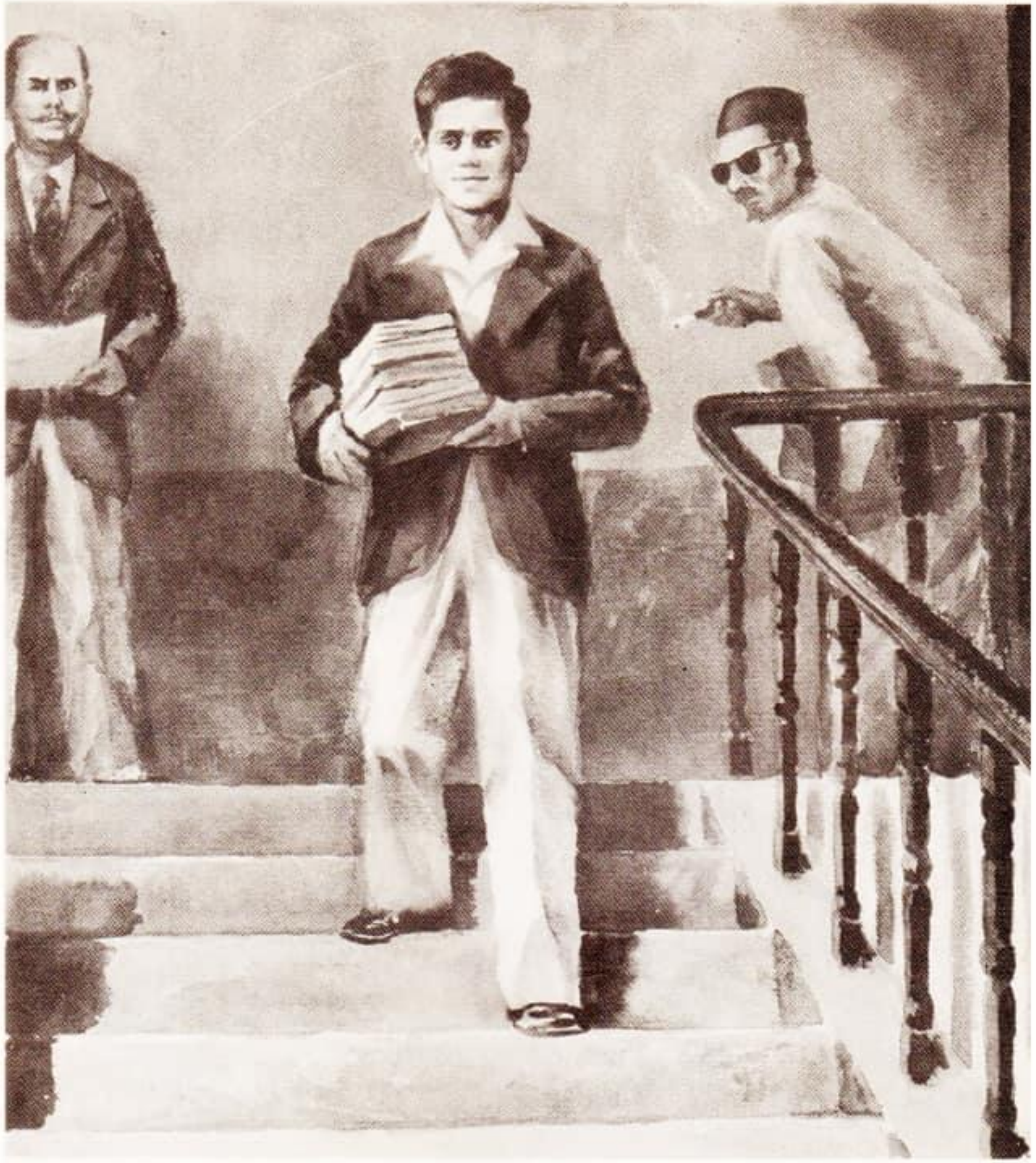
પોતાના માતાપિતાના પ્રભાવ હેઠળ, કોટનિસે બીજાઓને મદદ કરવાની સારી ટેવ કેળવી. ઉનાળાના એક દિવસે, કોટનિસ અને તેનો પિતરાઈ ભાઈ બાલ્કનીમાં બેઠા હતા ત્યારે અચાનક તેનો પિતરાઈ ભાઈ પડોશીના ઘરની છત પર પડી ગયો. ખચકાટ વગર, કોટનિસે આગળ દોડીને તેના પિતરાઈ ભાઈનો હાથ પકડ્યો અને તેને છત પરથી પડતા બચાવ્યો.

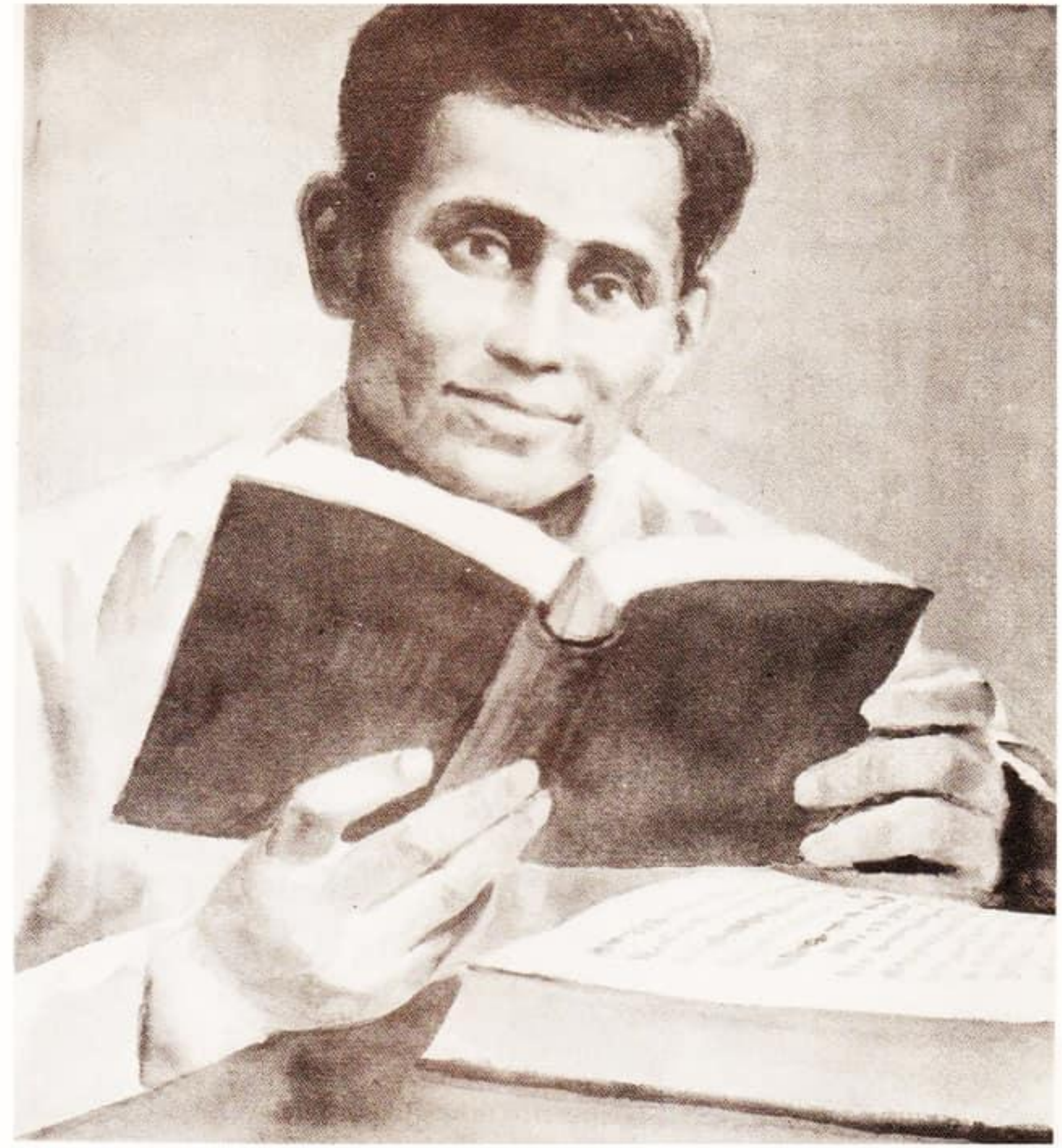
કોટનીસ જ્યારે મિડલ સ્કૂલમાં હતા, ત્યારે ભારત હજુ પણ બ્રિટિશ વસાહત હતું. છોકરાએ મહાત્મા ગાંધી દ્વારા શરૂ કરાયેલ અસહકાર ચળવળને ટેકો આપ્યો હતો અને તેના પિતા સાથે બોનફાયર રેલીમાં ગયો હતો. ત્યારથી, તે ફક્ત ભારતીય હાથવણાટના કાપડમાંથી બનાવેલા કપડાં પહેરતો હતો.

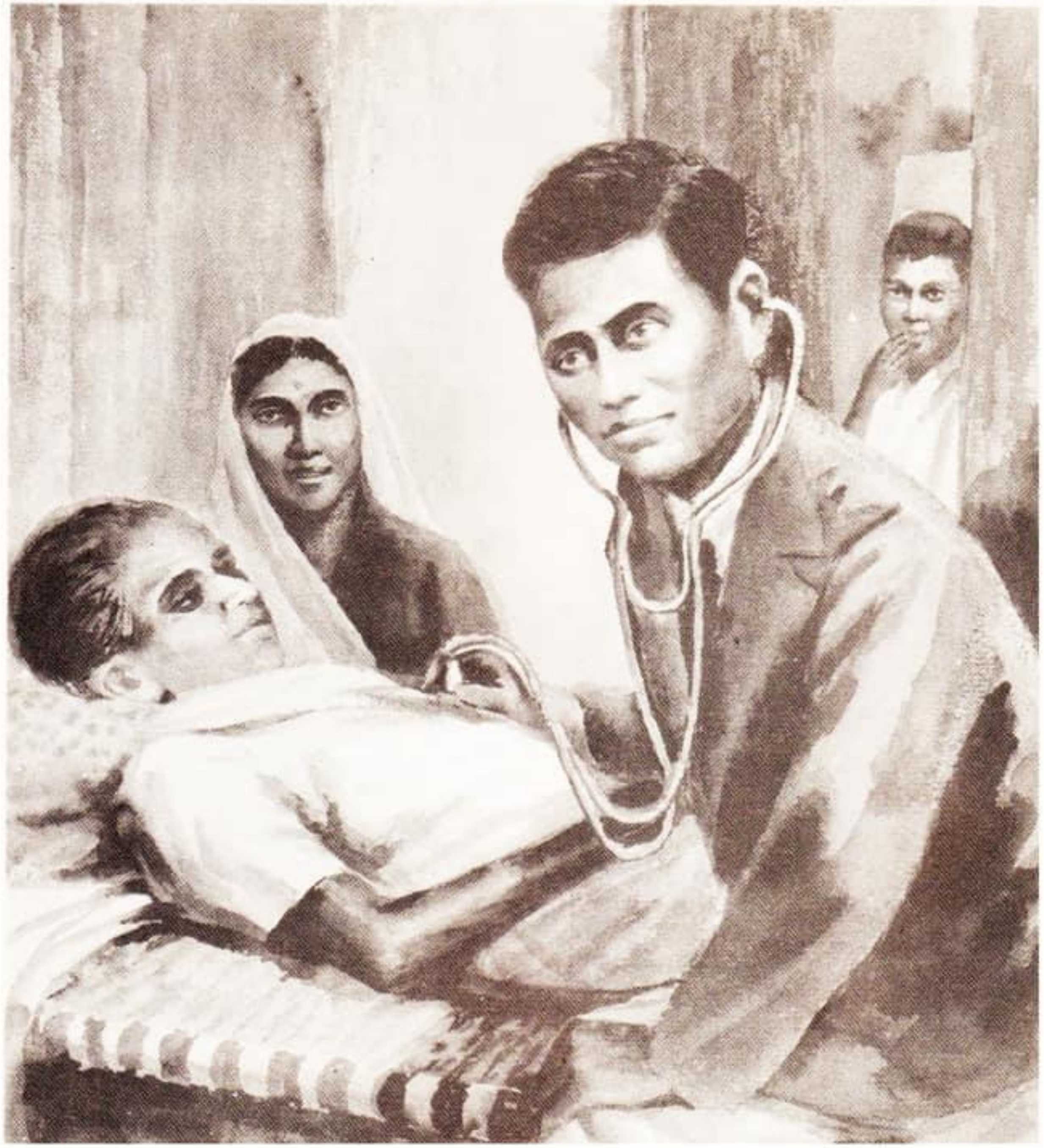
૧૯૩૨ માં, જ્યારે તેઓ કોલેજમાં હતા, ત્યારે તેમના વતનમાં વસાહતીઓ દ્વારા કેટલાક દેશભક્તોની હત્યા કરવામાં આવી હતી. કોટનીસ ગુસ્સાથી ભરાઈ ગયા હતા. તેમના સાથી વિદ્યાર્થીઓ સાથે મળીને, તેમણે વિરોધમાં એક પ્રદર્શન કર્યું.

જ્યારે કોટનિસે પોતાના કૃત્ય માટે માફી માંગવાનો ઇનકાર કર્યો, ત્યારે તેને શાળા છોડી દેવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો.

ત્યારબાદ તેમને બોમ્બેની ગ્રાન્ટ મેડિકલ કોલેજમાં પ્રવેશ આપવામાં આવ્યો, જ્યાંથી તેઓ ૧૯૩૬માં સ્નાતક થયા. તેમના માતાપિતાને આશા હતી કે તેઓ સ્થાયી થશે અને લગ્ન વિશે થોડું વિચારશે. પરંતુ તેઓ પોતાનો અભ્યાસ ચાલુ રાખવા અને સર્જન બનવા માંગતા હતા.

સ્નાતક થયા પછી તેમને ત્યાં રહેવાનું કહેવામાં આવ્યું અને તેઓ ફિઝિયોલોજીમાં આસિસ્ટન્ટ બન્યા, જે એક સારી નોકરી માનવામાં આવતી હતી. પરંતુ તેઓ તેમના કામથી સંતુષ્ટ ન હતા; ગરીબ લોકો તબીબી સંભાળનો ખર્ચ ઉઠાવી શકતા ન હોવાથી બીમારીથી પીડાઈ રહ્યા હતા તે જોઈને તેમને આઘાત લાગ્યો. તેઓ પોતાને પૂછ્યા વિના રહી શક્યા નહીં, "શા માટે?"

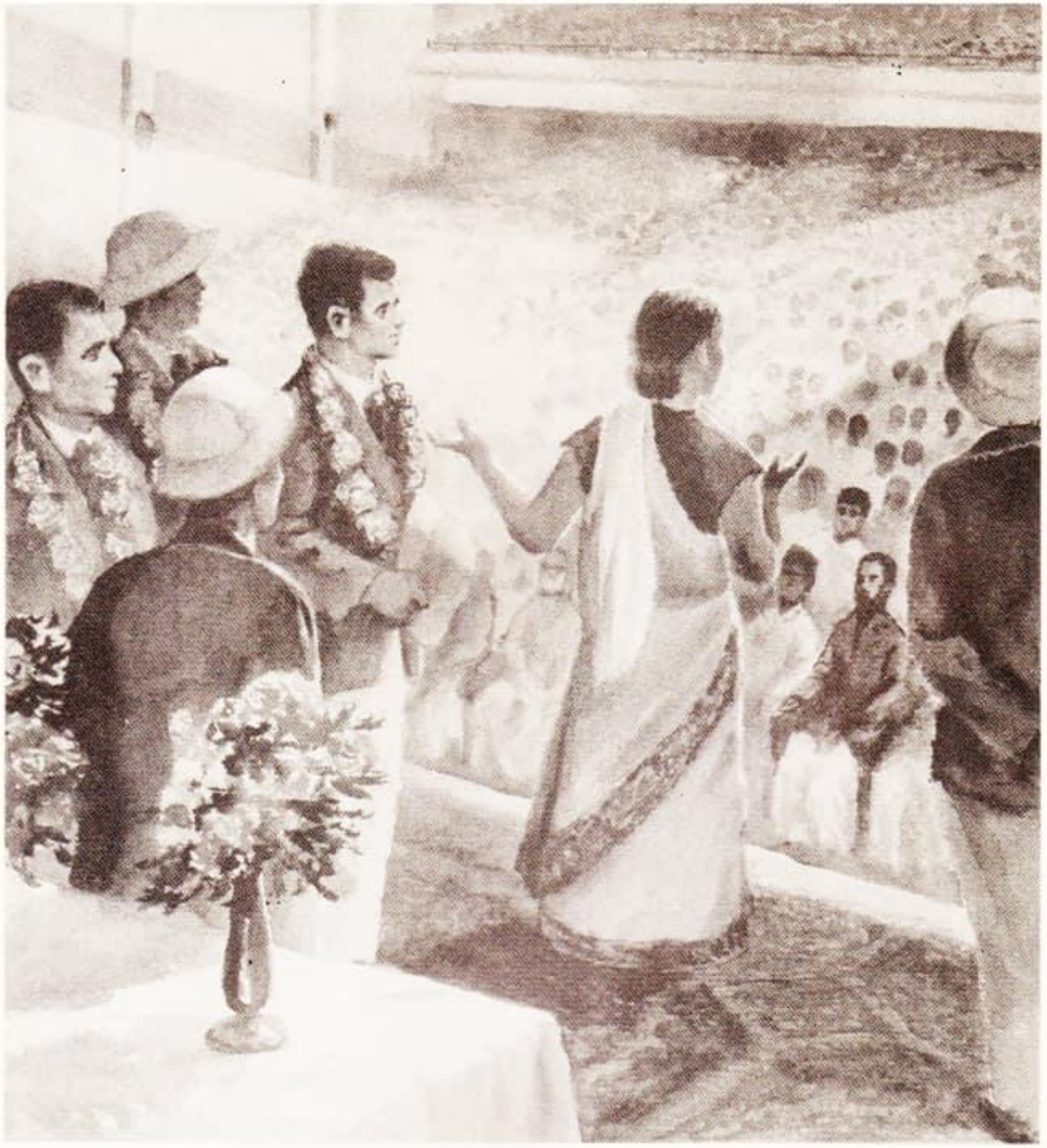
તેમને ઉચ્ચ ડિગ્રી અપાવનારી પરીક્ષાની તારીખ નજીક આવી રહી હતી. પરંતુ તે જ સમયે, ભારતીય રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસના અધ્યક્ષ પંડિત જવાહરલાલ નેહરુએ ચીની લોકોના જાપાન વિરોધી યુદ્ધને ટેકો આપવા માટે એક તબીબી મિશનનું સંગઠન કરવાની હાકલ કરી. કોટનિસે તેમની લાંબા સમયથી રાહ જોવાતી પરીક્ષા છોડી દેવાનો નિર્ણય કર્યો અને ચીન સહાય સમિતિ સમક્ષ પોતાની અરજી રજૂ કરી.

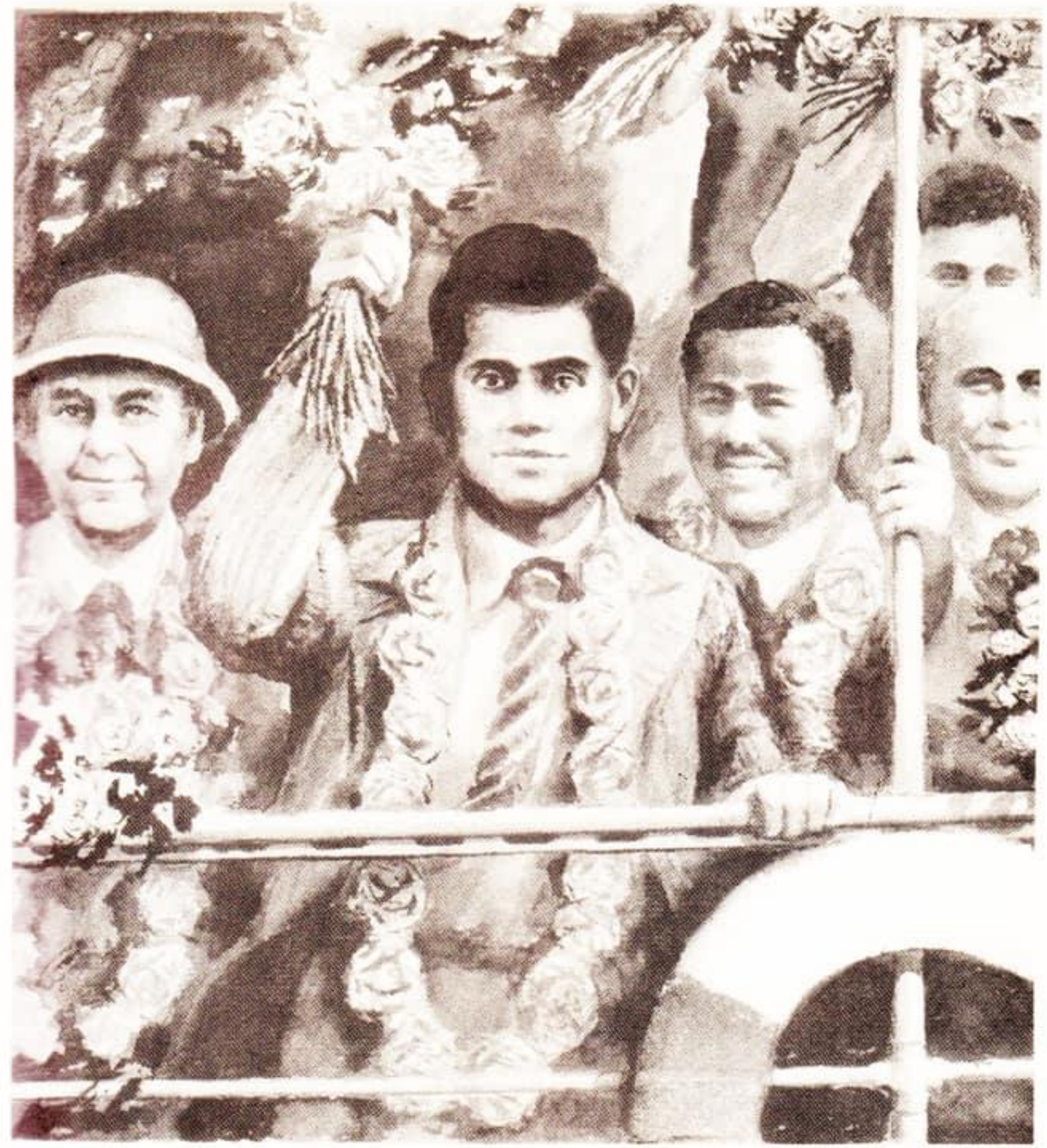
ચાઇના એઇડ કમિટીના ચેરમેને તેમને કાળજીપૂર્વક વિચારવાની સલાહ આપી, કારણ કે ચીન જવાનો અર્થ પોતાનો જીવ જોખમમાં મૂકવો અને ઉચ્ચ અભ્યાસ છોડી દેવો હતો. કોટનિસે ગંભીરતાથી જવાબ આપ્યો: "આ મારી પસંદગી છે," અને તેમને સ્વીકારવામાં આવ્યા.

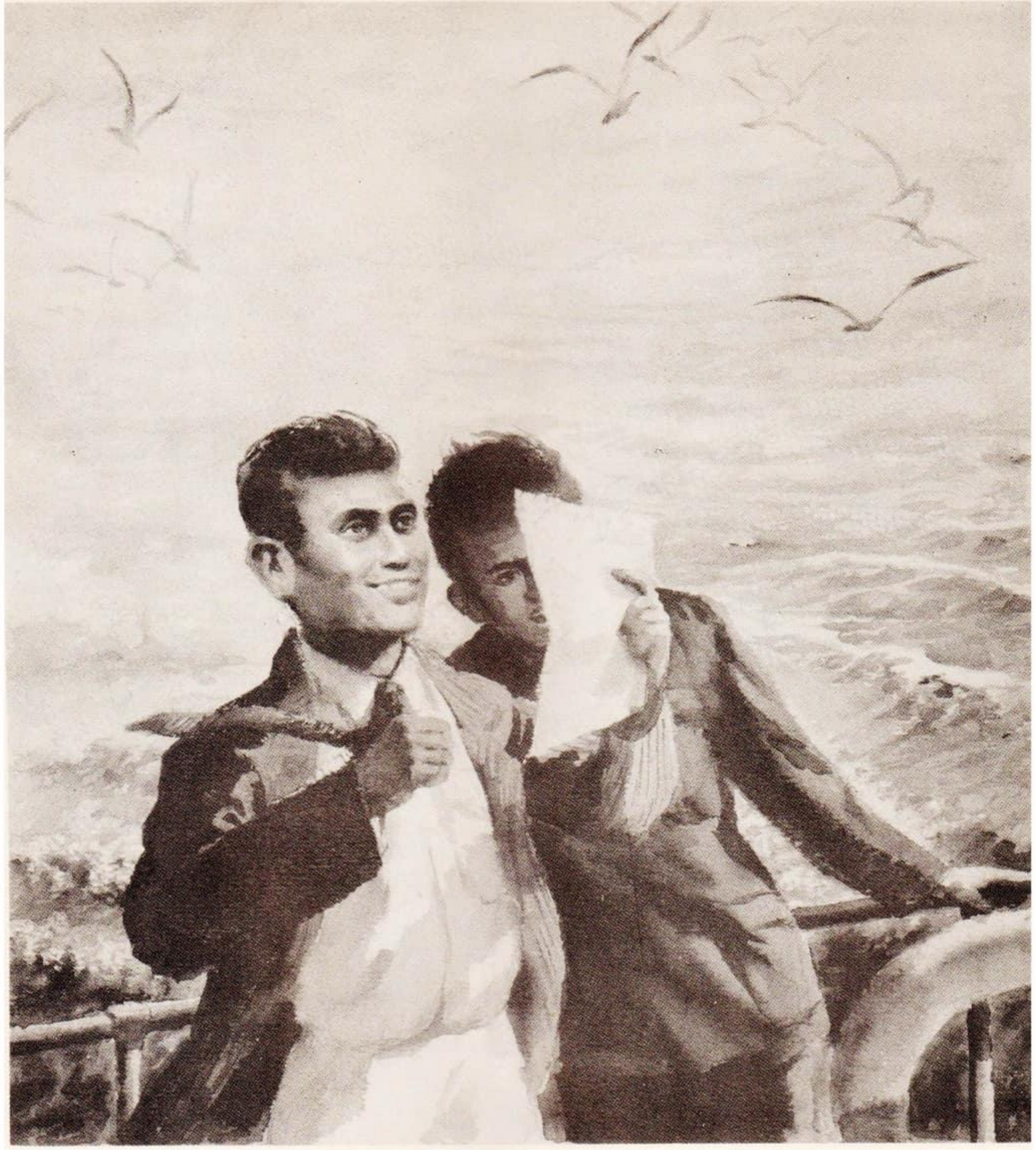
કોટનીસ તેમના વતન, શોલાપુર આવજો કહેવા પાછા ગયા. ઘણા લોકો તેમને મળવા આવ્યા. તેમના ગયા પછી, તેમના પિતાએ તેમને પ્રોત્સાહન આપ્યું: "અદમ્ય ઇચ્છાશક્તિ સાથે આગળ વધો, અને અધવચ્ચેથી હાર ન માનો!" અને તેમની માતાએ તેમને એક ચાંદીનો ગ્લાસ આપ્યો જેમાં લખેલું હતું: "તમારી માતાને ક્યારેય ભૂલશો નહીં."

મેડિકલ મિશનના સભ્યોને વિદાય આપવા માટે મુંબઈમાં યોજાયેલી સામૂહિક રેલીમાં, કામદારો, વિદ્યાર્થીઓ અને જીવનના તમામ સ્તરના અન્ય લોકોએ ક્રાંતિકારી ગીતો ગાયા અને બૂમ પાડી: "ભારતીય લોકો અને ચીની લોકો ભાઈઓ છે!" ભારતીય રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસના નેતા મેડમ સરોજિની નાયડુએ મેડિકલ મિશનને લોકોના રાજદૂત તરીકે ઓળખાવ્યું. કોટનીસ રડી પડ્યા.

૧ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૩૮ ના રોજ મધ્યરાત્રિએ, મેડિકલ મિશન પી. એન્ડ ઓ. લાઇનર એસએસ રાજપૂતાના પર બોમ્બેથી રવાના થયું. કુલ પાંચ લોકો હતા: મિશનના નેતા ડૉ. એમ. અટલ; મિશનના નાયબ નેતા ડૉ. એમ. ચોળકર;
ડૉ. ડી. મુખર્જી; ડૉ. બી. કે. બાસુ; અને ડૉ. ડી. એસ. કોટનીસ.

જ્યારે સ્ટીમર સમુદ્રમાં હતી, ત્યારે કોટનિસે ચાઇનીઝ-અંગ્રેજી શબ્દભંડોળના શબ્દોથી એક હેન્ડબુક ભરી, અને "માર્ચ ઓફ ધ વોલેન્ટિયર્સ" નામનું ચાઇનીઝ ગીત ગાવાનું શીખ્યા. આ રીતે તેમણે "સ્કોલર" ઉપનામ મેળવ્યું.

તેમના ભાવિ કાર્ય માટે તેમને તૈયાર કરવા માટે, કોટનિસે તેમના સાથીઓને લશ્કરી કવાયતોમાં નેતૃત્વ કરવા માટે સ્વૈચ્છિક સેવા આપી, જે તેઓ શાળામાં શીખ્યા હતા. તેમણે કવાયતોને ગંભીરતાથી લીધી અને કડક શિક્ષક હતા. તેથી તેમનું બીજું ઉપનામ, "કર્નલ" પડ્યું.

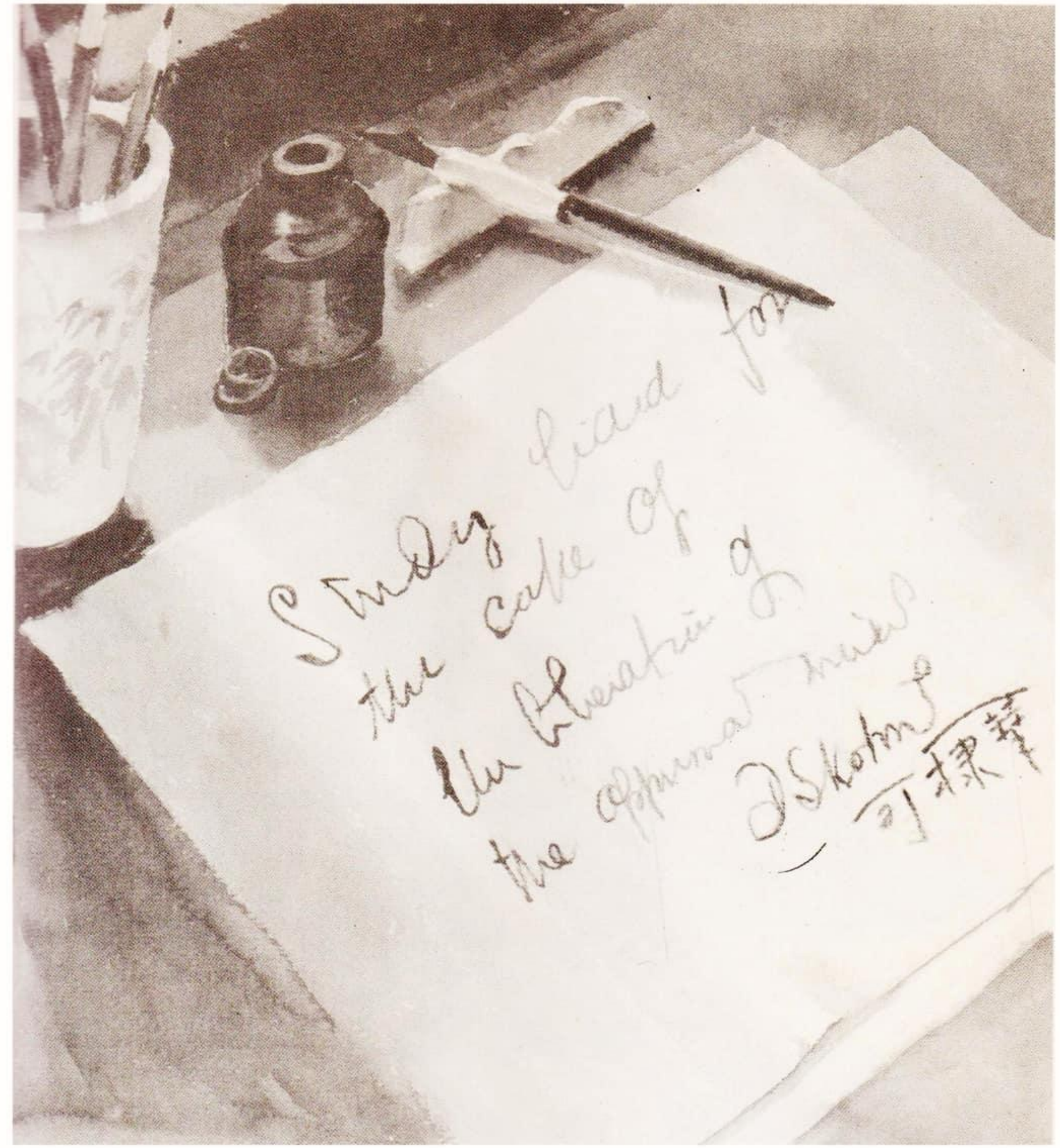
જ્યારે સ્ટીમર સત્તર દિવસ પછી ગુઆંગઝુ પહોંચ્યું, ત્યારે મેડમ સૂંગ ચિંગ લિંગ તેમને મળવા ગયા. ડૉ. અટલે મેડમ સૂંગને ધીમા અવાજે કહ્યું, "અમે વુહાન જવા માંગીએ છીએ, કારણ કે ઝોઉ એનલાઈ ત્યાં છે, અને તેઓ અમને આઠમા રૂટ આર્મીમાં જોડાવા માટે યુદ્ધના મોરચે મોકલશે." તેમની બાજુમાં ઉભેલા કોટનીસે સ્મિત કર્યું.

૭ ઓક્ટોબર, ૧૯૩૮ ના રોજ, ચીની કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીની સેન્ટ્રલ કમિટીના મિલિટરી કમિશનના વાઇસ-ચેરમેન, ઝોઉ એનલાઈએ ભારતથી એઇડ-ચાઇના મેડિકલ મિશનના તમામ સભ્યોનું સ્વાગત કર્યું. કોટનિસે જોયું કે કોમરેડ ઝોઉ એનલાઈ ખૂબ જ મિલનસાર હતા. જ્યારે તેમને ખબર પડી કે કોટનિસ ફક્ત અઠ્ઠાવીસ વર્ષના છે, ત્યારે ઝોઉ એનલાઈએ રમૂજી રીતે કહ્યું, "તો પછી તમે ચીની અને ભારતીય લોકો વચ્ચે મૈત્રીપૂર્ણ આદાનપ્રદાન માટે ઘણું બધું કરી શકો છો."

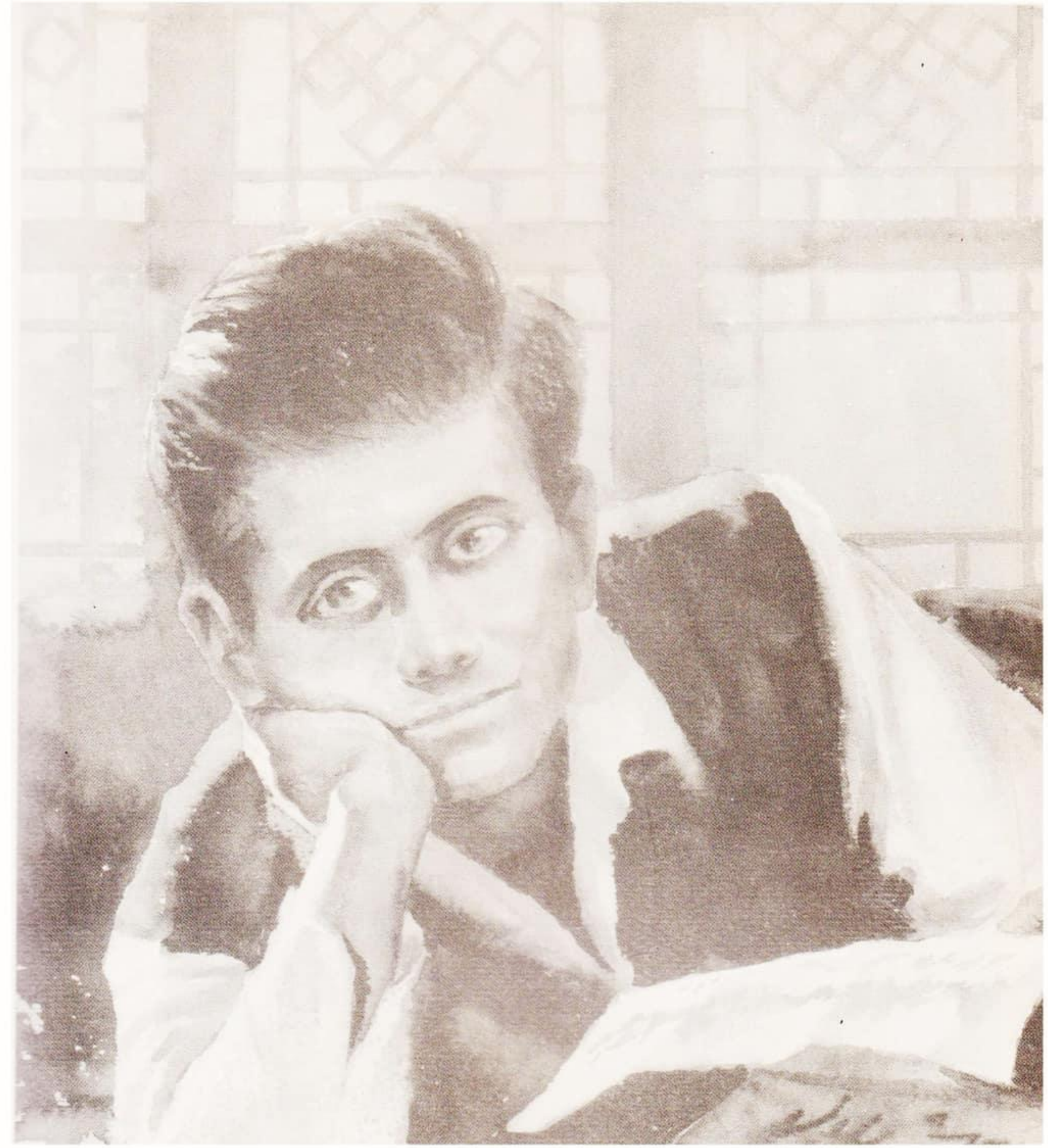
પરંતુ ઝોઉ એનલાઈ તેમને તાત્કાલિક યુદ્ધના મોરચે મોકલવા માટે સંમત ન થયા; તેમણે સૂચવ્યું કે તેઓ થોડા સમય માટે કુઓમિન્ટાંગના નિયંત્રણ હેઠળ ચોંગકિંગમાં કામ કરે. આ સૂચન કોટનીસની અપેક્ષા કરતાં ઘણું વધારે હતું.

થોડા મહિના પછી, ઝોઉ એનલાઈએ ઇન્ડિયન એઇડ-ચાઇના મેડિકલ મિશનના સભ્યોને ચોંગકિંગથી યાન'આન જવા માટે ગોઠવણ કરી. જતા પહેલા, તેઓએ બધાએ ચીન પ્રત્યેના પ્રેમને દર્શાવવા માટે તેમના નામ પછી *હુઆ ઉમેર્યું* જેનો અર્થ થાય છે "ચીન". કોટનીસનું ચાઇનીઝ નામ કે દિહુઆ હતું .

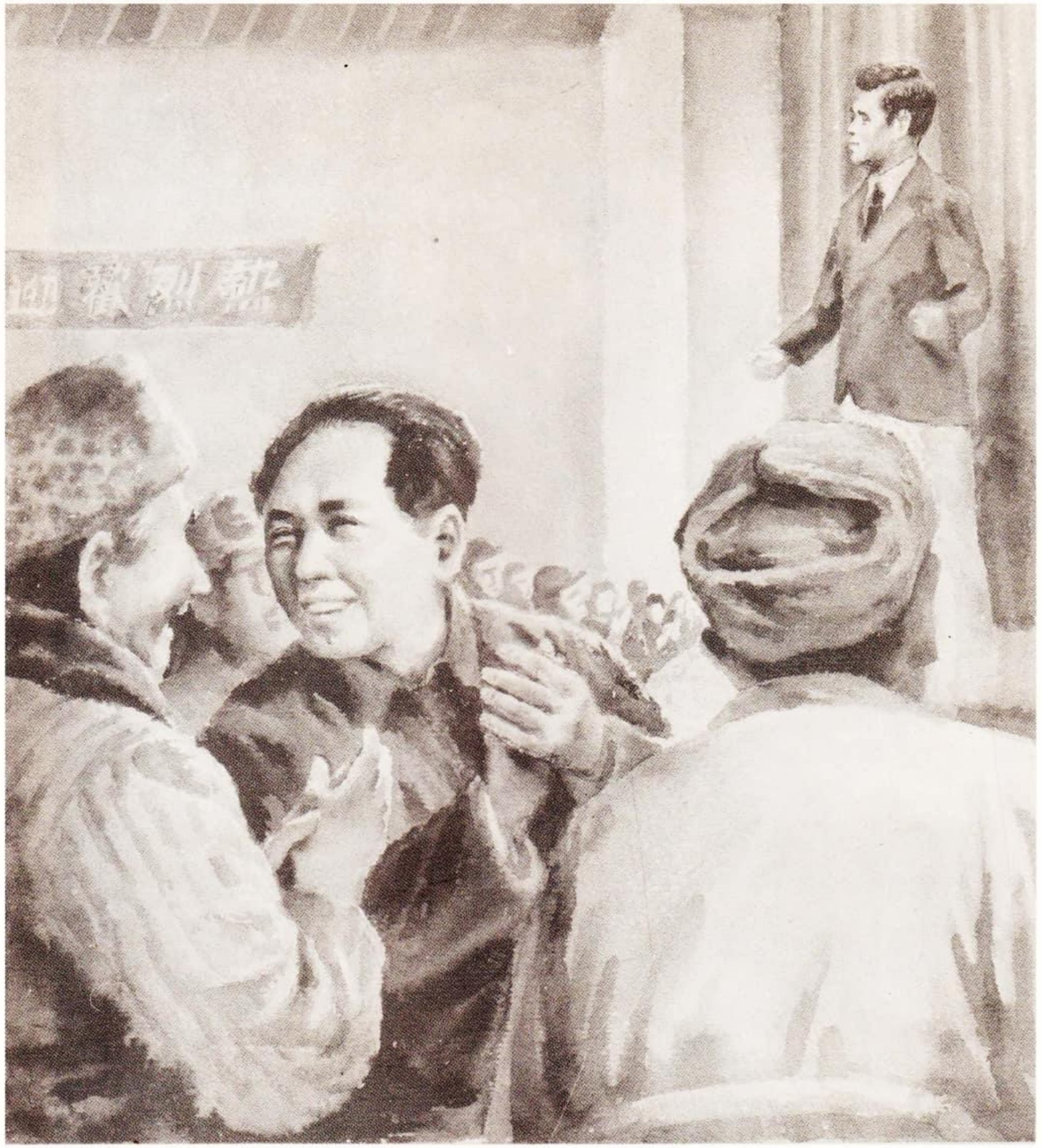
કોટનીસ વિદાયના દિવસની આતુરતાથી રાહ જોઈ રહ્યા હતા. તેમના પિતાને લખેલા પત્રમાં તેમણે લખ્યું, "મને આશા છે કે ઉત્તર ચીનની આ યાત્રામાં હું મારી પોતાની આંખોથી વર્તમાન દુનિયામાં નવી રાજકીય શક્તિ - સામ્યવાદ - ને જોઈ શકીશ."

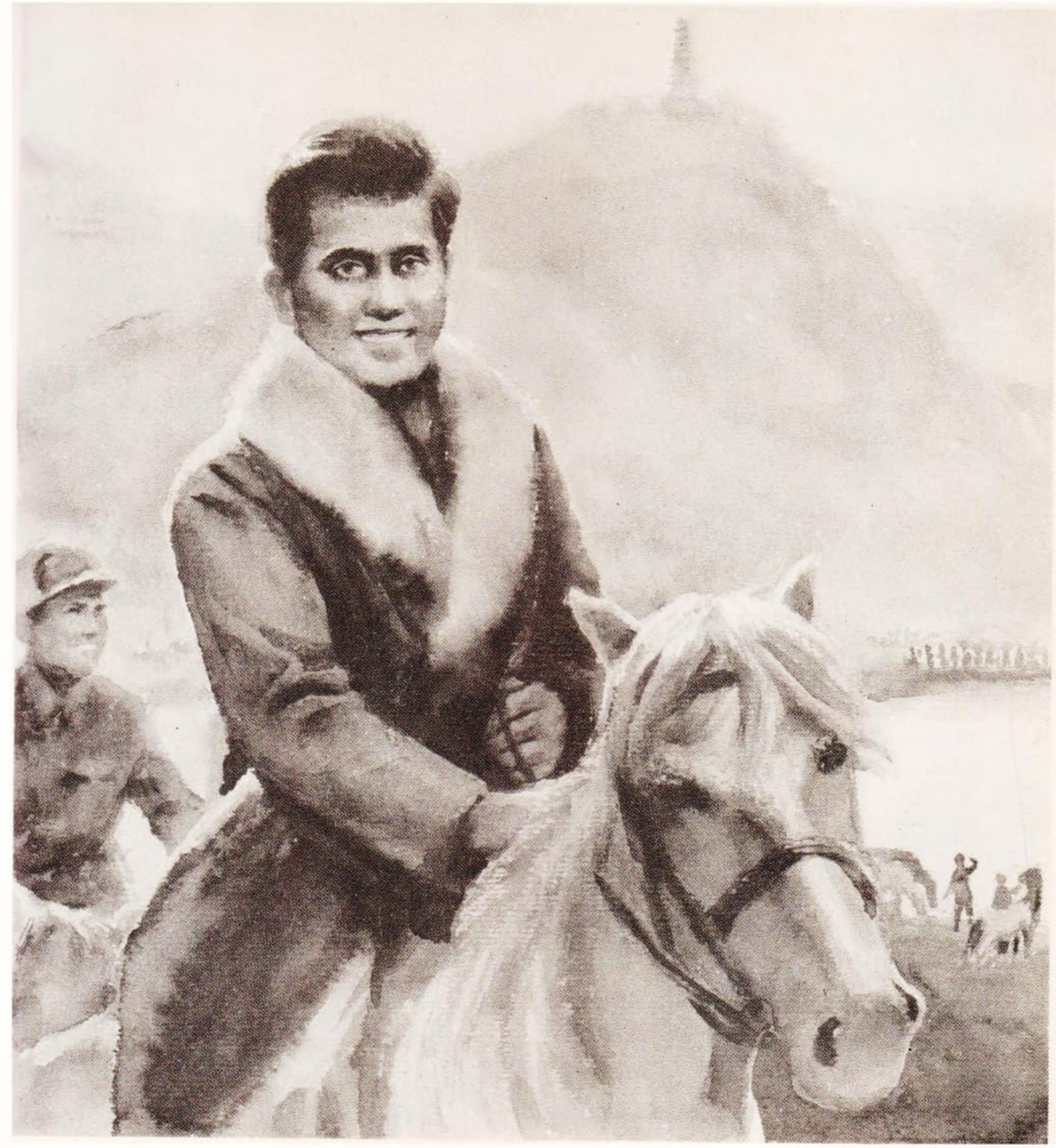
યાન'આન જવાના આગલા દિવસે, કોટનીસને ઘરેથી એક પત્ર મળ્યો, જેમાં તેમને તેમના પિતાના મૃત્યુના દુઃખદ સમાચાર જણાવવામાં આવ્યા હતા. આંસુઓથી ગૂંગળામણ અનુભવતા, તેમણે તેમના સાથીદારોના પિતાના અંતિમ સંસ્કારમાં હાજરી આપવા માટે ભારત પાછા જવાના સૂચનને નકારી કાઢ્યું. કારણ કે તેમને હજુ પણ તેમના પિતાના શબ્દો યાદ હતા: "અદમ્ય ઇચ્છાશક્તિ સાથે આગળ વધો, અને અધવચ્ચેથી હાર ન માનો!"

ફેબ્રુઆરી, ૧૯૩૯ ના રોજ, બરફ અને હવાઈ હુમલા છતાં, યાન'આનના લોકો અને સૈનિકે ભારતના આ મિત્રતાના દૂતોનું ગીતો અને નૃત્યો દ્વારા ઉષ્માભર્યું સ્વાગત કર્યું.

યાન'આનમાં તેમના આગમનના ત્રીજા દિવસે, આઠમા રૂટ આર્મીના જનરલ હેલ્થ ડિપાર્ટમેન્ટ દ્વારા એક ભવ્ય સ્વાગત સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. કોટનીસ ચાઇનીઝ ભાષામાં "સ્વયંસેવકોની માર્ચ" ગાવા માટે સ્ટેજ પર ગયા. તેમણે ખૂબ જ ભાવના અને શક્તિથી ગાયું જાણે કે તેઓ ખૂબ જ ટૂંક સમયમાં દુશ્મન સામે લડવા માટે મોરચા પર જવાના હોય. અધ્યક્ષ માઓ ઝેડોંગ પણ હાજર હતા, જેઓ તાળીઓ વગાડ્યા વિના રહી શક્યા નહીં.

થોડા સમય પછી, ચોળકર અને મુખર્જીને તેમની તબિયત ખરાબ હોવાથી ભારત પાછા જવું પડ્યું. યાન'આનના ક્રાંતિકારી વાતાવરણથી ખૂબ જ પ્રોત્સાહિત કોટનીસે અટલ અને બાસુ સાથે ઉત્તર ચીનમાં મોરચા પર જવા માટે વિનંતી કરી.

દુશ્મનની તીવ્ર નાકાબંધીને કારણે, કોટનીસ અને તેમના સાથીદારોને યાન'આનથી 15 કિલોમીટર દૂર આઠમા રૂટ આર્મી હોસ્પિટલમાં કામ કરવું પડ્યું. કોટનીસ સર્જન અને રેડિયોલોજિસ્ટ તરીકે પણ કામ કરતા હતા.

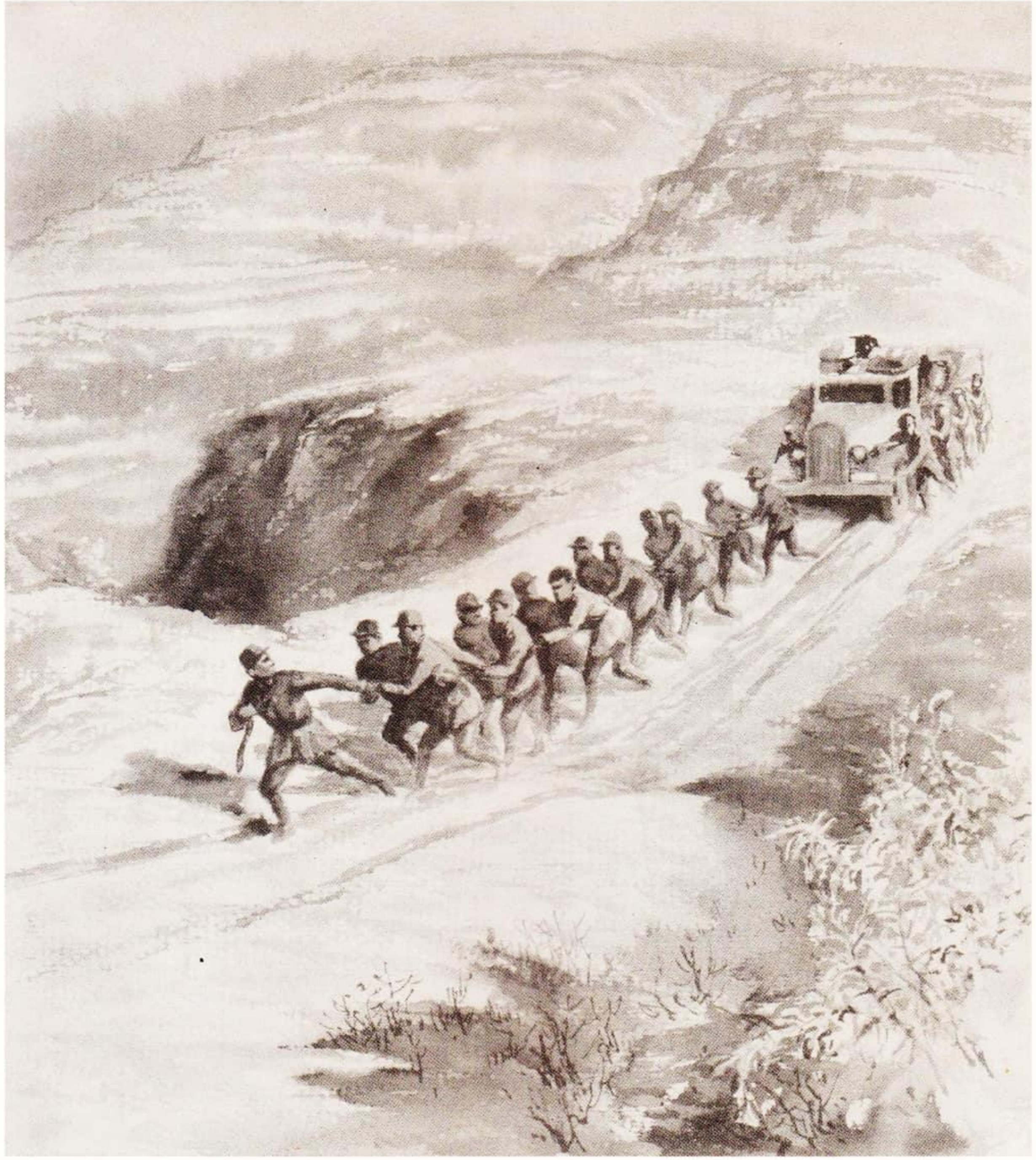
જુલાઈની એક વરસાદી રાત્રે, અટલ, કોટનીસ અને બાસુને તાત્કાલિક સંદેશ મળ્યો કે ઝોઉ એનલાઈનો જમણો હાથ તૂટી ગયો છે અને તે ત્રણેયને તાત્કાલિક યાન'આન જવું જોઈએ. અંધારું અને લપસણા રસ્તા હોવા છતાં, તેઓ ઘોડા પર કૂદી પડ્યા અને શક્ય તેટલી ઝડપથી સવારી કરી.

સારવારના સમયગાળા પછી, ઝોઉ એનલાઈનો હાથ સારો થઈ રહ્યો હતો. એક દિવસ, ભારતીય ડોકટરો એ જોઈને આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા કે ઝોઉ એનલાઈ તેમના ડાબા હાથથી લખી રહ્યા હતા. "તમે આવું કેમ કરી રહ્યા છો?" તેઓએ પૂછ્યું. ઝોઉ એનલાઈએ જવાબ આપ્યો: "હું કામ કરી રહ્યો છું." કોટનીસ ખૂબ જ પ્રભાવિત થયા.

૧૯૩૯ ના શિયાળાની શરૂઆતમાં, આઠમા રૂટ આર્મીના કમાન્ડર-ઇન-ચીફ ઝુ દેએ ભારતીય ડોકટરોને મોરચા પર આમંત્રણ આપવા માટે ટેલિગ્રાફ કર્યો. તેઓ જતા પહેલા, અધ્યક્ષ માઓએ કોટનીસ સાથે લાંબી વાતચીત કરી, તેમને સારી રીતે કામ કરવા, સારી રીતે અભ્યાસ કરવા અને સારા સ્વાસ્થ્યની શુભેચ્છા પાઠવી. અધ્યક્ષ માઓએ તેમને જાતે રાંધેલું ભોજન પણ ખવડાવ્યું.

આગળની મુસાફરી ખૂબ જ મુશ્કેલ હતી. 23 નવેમ્બરના રોજ, તેમનો ઓવરલોડેડ ટ્રક બગડી ગયો. કોટનીસે મજાકમાં કહ્યું, "અમે ટ્રકને નારાજ કર્યો છે, તેથી અમારે તેની કિંમત ચૂકવવી પડશે!" તેણે દોરડાથી ટ્રકને ખેંચવાનું શરૂ કર્યું.

રસ્તો વધુ ને વધુ મુશ્કેલ બનતો ગયો. હવે તેમને પગપાળા જવું પડ્યું, થોડા ઘોડા પર સવાર હતા. તેઓ બરફ અને પવન વચ્ચે લડ્યા અને ગોળીબારનો પણ સામનો કરવો પડ્યો. જોકે આ પહેલી વાર તેઓએ યુદ્ધનો અનુભવ કર્યો હતો, તેઓ ડર્યા નહીં.

બે મહિના પછી, લાંબી અને કઠિન મુસાફરી પછી, તેઓ તેમના ગંતવ્ય સ્થાને પહોંચ્યા. કમાન્ડર-ઇન-ચીફ ઝુ દે એ આઠમા રૂટ આર્મીના મુખ્યાલયમાં તેમનું સ્વાગત કર્યું. તેમના થાકેલા ચહેરાઓ જોઈને, ઝુ દે એ દરેક સાથે હાથ મિલાવ્યા.

૧૨ નવેમ્બર, ૧૯૩૯ ના રોજ, યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ અને કેનેડાની એઇડ-ચાઇના મેડિકલ ટીમના નેતા ડૉ. નોર્મન બેથ્યુનનું યુદ્ધના મેદાનમાં બીમારીથી અવસાન થયું. ડૉ. કોટનિસે સ્મારક સભામાં હાજરી આપી. ડૉ. બેથ્યુનના ચિત્ર સામે ઊભા રહીને, કોટનિસે કહ્યું, "તમે મારા માટે એક સારું ઉદાહરણ બેસાડ્યું છે."

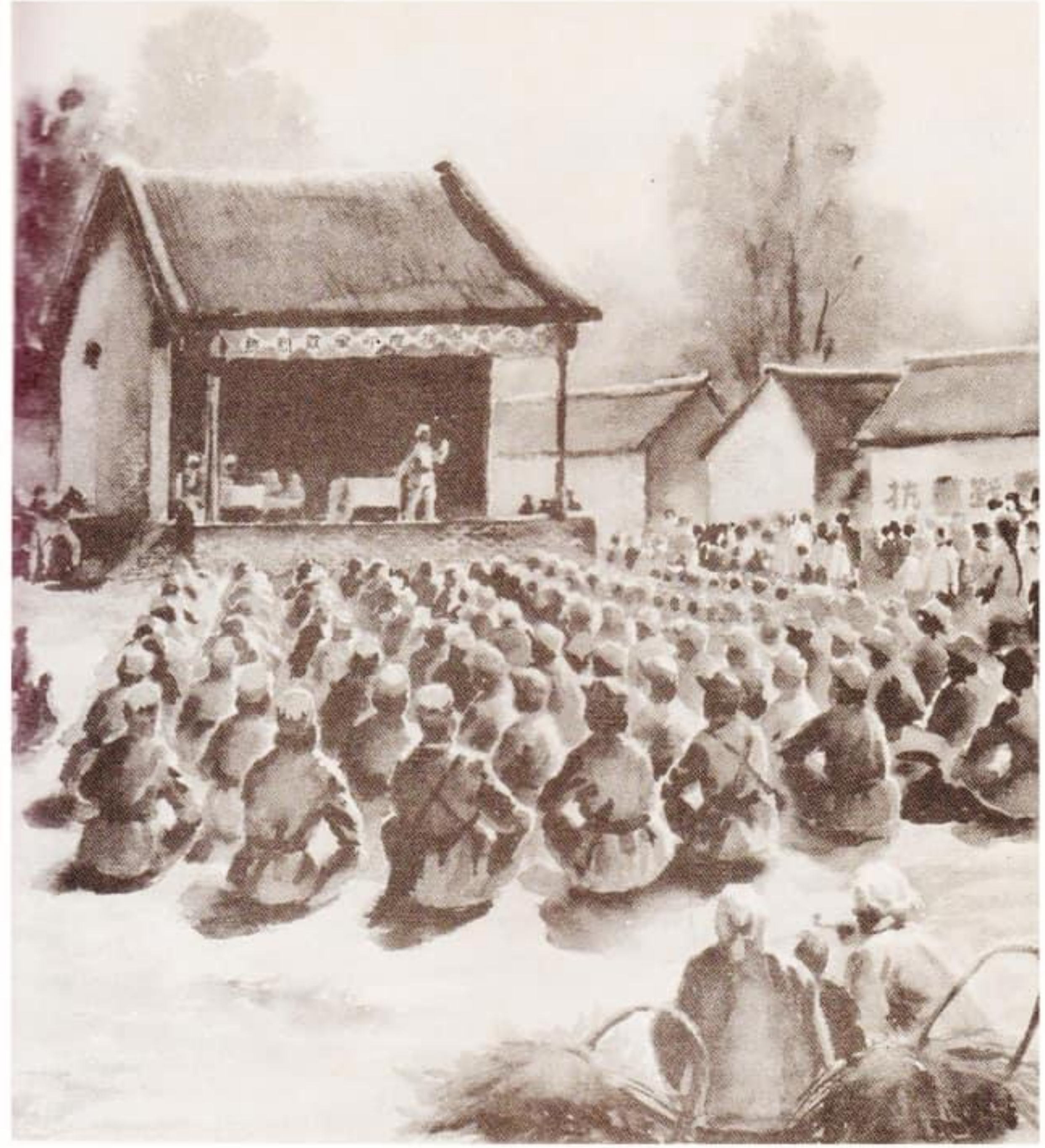

૧૯૪૦ ની શરૂઆતમાં, અટલ બીમાર હતા અને ભારત પાછા ફર્યા. ભારતીય તબીબી મિશનના મૂળ પાંચ સભ્યોમાંથી, ફક્ત ડૉ. કોટનીસ અને ડૉ. બાસુ હજુ પણ ચીનમાં હતા. તેમને શાંક્સી-કહાર-હેબેઈ સરહદી પ્રદેશમાં આવેલી મેડિકલ સ્કૂલમાં સોંપવામાં આવ્યા હતા, જ્યાં ડૉ. નોર્મન બેથુન એક સમયે કામ કરતા હતા.

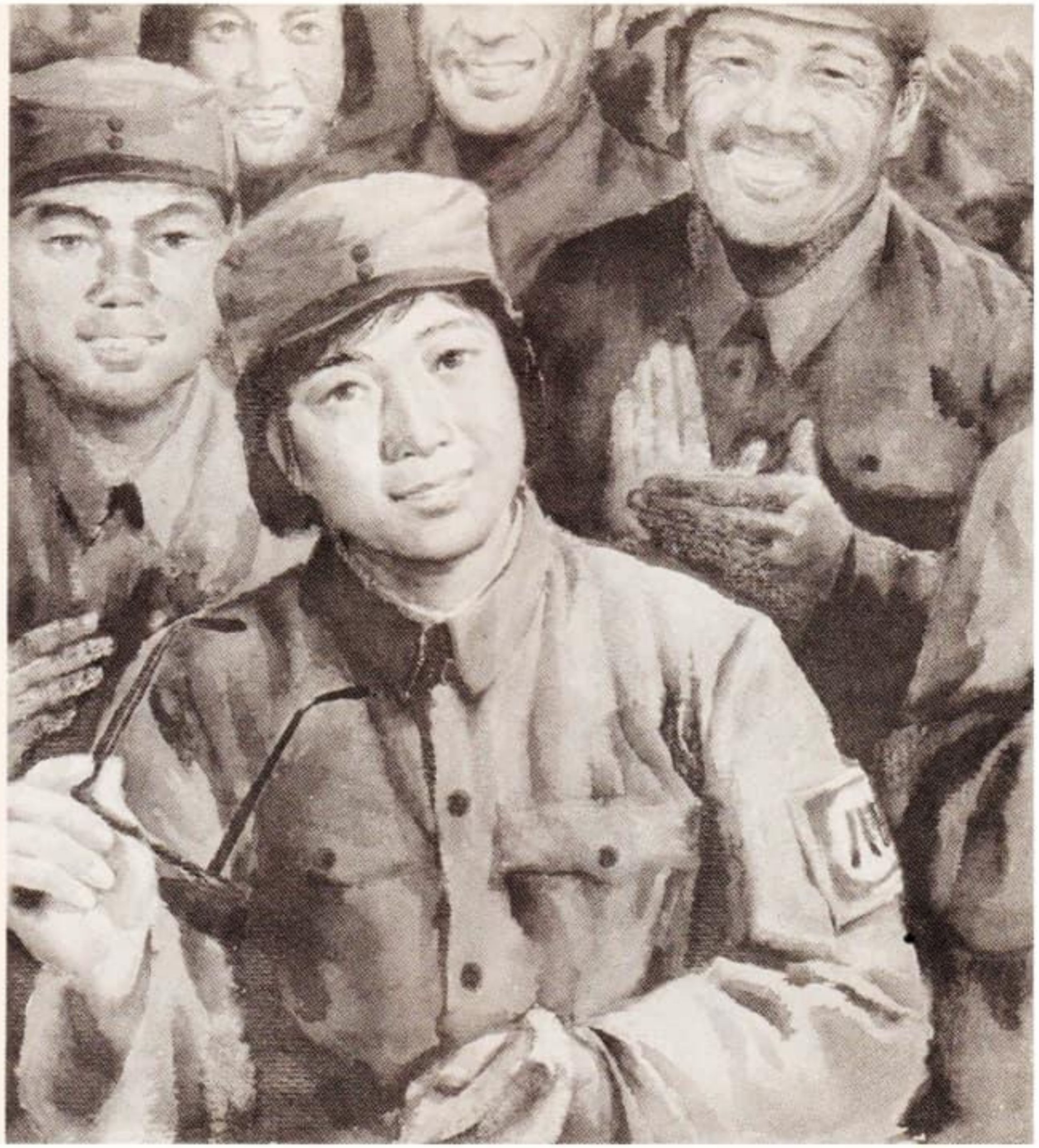
શાળા તરફ જતા રસ્તામાં, તેઓ ભીષણ ઝાંગડિયન યુદ્ધમાં ઝંપલાવવું પડયું. યુદ્ધભૂમિની નજીક એક કામચલાઉ ઓપરેશન રૂમ બનાવવામાં આવ્યો હતો. ગોળીઓના વરસાદમાં તેઓએ છેતાલીસ કલાક કામ કર્યું, અને સો કરતાં વધુ ઘાયલ સૈનિકોને બચાવ્યા.

દેઝોઉ વચ્ચે દુશ્મનના પરિવહનને કાપી નાખવા માટે , તેઓએ સ્થાનિક લોકોને રાત્રે રેલ્વે ટ્રેકનો નાશ કરવામાં મદદ કરી, જેમાં તેઓ છરીઓ અથવા ખુલ્લા હાથનો ઉપયોગ કરતા હતા.

17 ઓગસ્ટના રોજ, કોટનીસ અને બાસુ તે ગામમાં પહોંચ્યા જ્યાં બેથુન મેડિકલ સ્કૂલ અને બેથુન ઇન્ટરનેશનલ પીસ હોસ્પિટલ આવેલી હતી. તેમના સ્વાગત માટે યોજાયેલી સભામાં, કોટનીસે ચીની ભાષામાં ભાષણ આપ્યું, જેમાં કહ્યું, "હું ડૉ. બેથુનની જેમ વિશ્વના લોકો વતી ફાસીવાદ વિરોધી કાર્ય માટે મારી જાતને સમર્પિત કરીશ."

તેમના ભાષણને શ્રોતાઓએ ઉષ્માભરી તાળીઓથી વધાવી લીધું. ગુઓ કિંગલાન નામની છોકરી કોટનીસની નિઃસ્વાર્થતા અને પ્રામાણિકતાથી એટલી પ્રભાવિત થઈ કે તે રડી પડી.

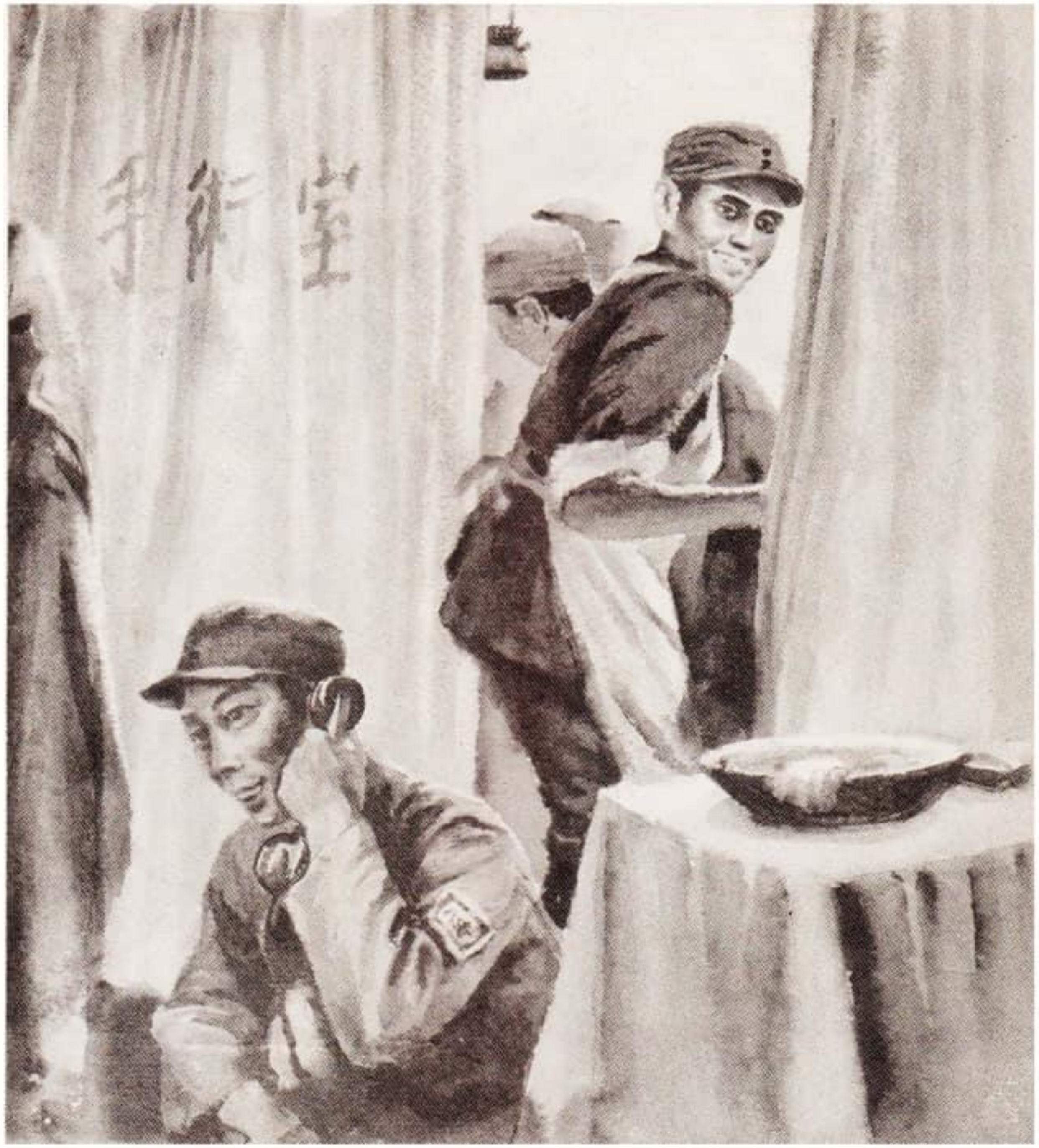
સપ્ટેમ્બરમાં "સો રેજિમેન્ટ યુદ્ધ" ફાટી નીકળ્યા પછી, કોટનીસ અને બાસુએ એક તબીબી ટીમનું નેતૃત્વ કર્યું અને અલગ અલગ યુદ્ધભૂમિમાં ગયા. જતા પહેલા તેઓએ એકબીજાને શુભેચ્છા પાઠવી.

કોટનિસે ફાયરિંગ લાઇનની પાછળ એક સર્જિકલ સ્ટેશન સ્થાપ્યું. ગનપાઉડરના ધુમાડા વચ્ચે, તેમણે સતત તેર દિવસ સુધી કામ કર્યું અને 585 ઘાયલ સૈનિકો પર ઓપરેશન કર્યું.

તે ત્રણ દિવસથી સૂતા નહોતા, તેથી જ્યારે છેલ્લો દર્દી લઈ જવામાં આવ્યો, ત્યારે તે ઓપરેશન ટેબલ પર જ સૂઈ ગયા.

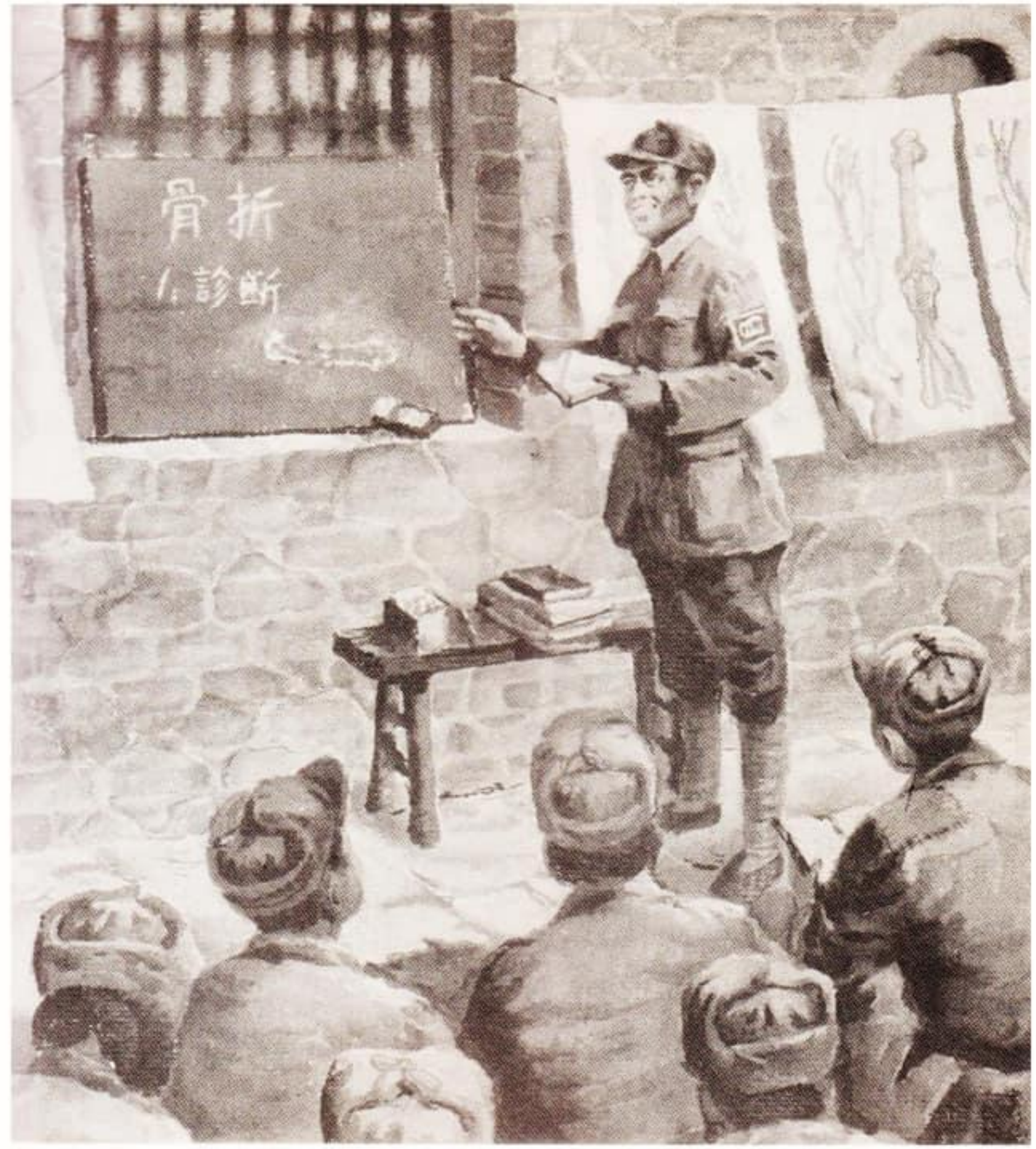

જિયાંગ યિઝેને તેમને નમ્રતાપૂર્વક પરંતુ ગંભીરતાથી પોતાના સ્વાસ્થ્ય પર ધ્યાન આપવાની સલાહ આપી. જિયાંગ યિઝેન ફોન પર વાત કરી રહ્યા હતા ત્યારે કોટનીસ કોઈ પણ સમજૂતી વિના શાંતિથી રૂમમાંથી નીકળી ગયા.

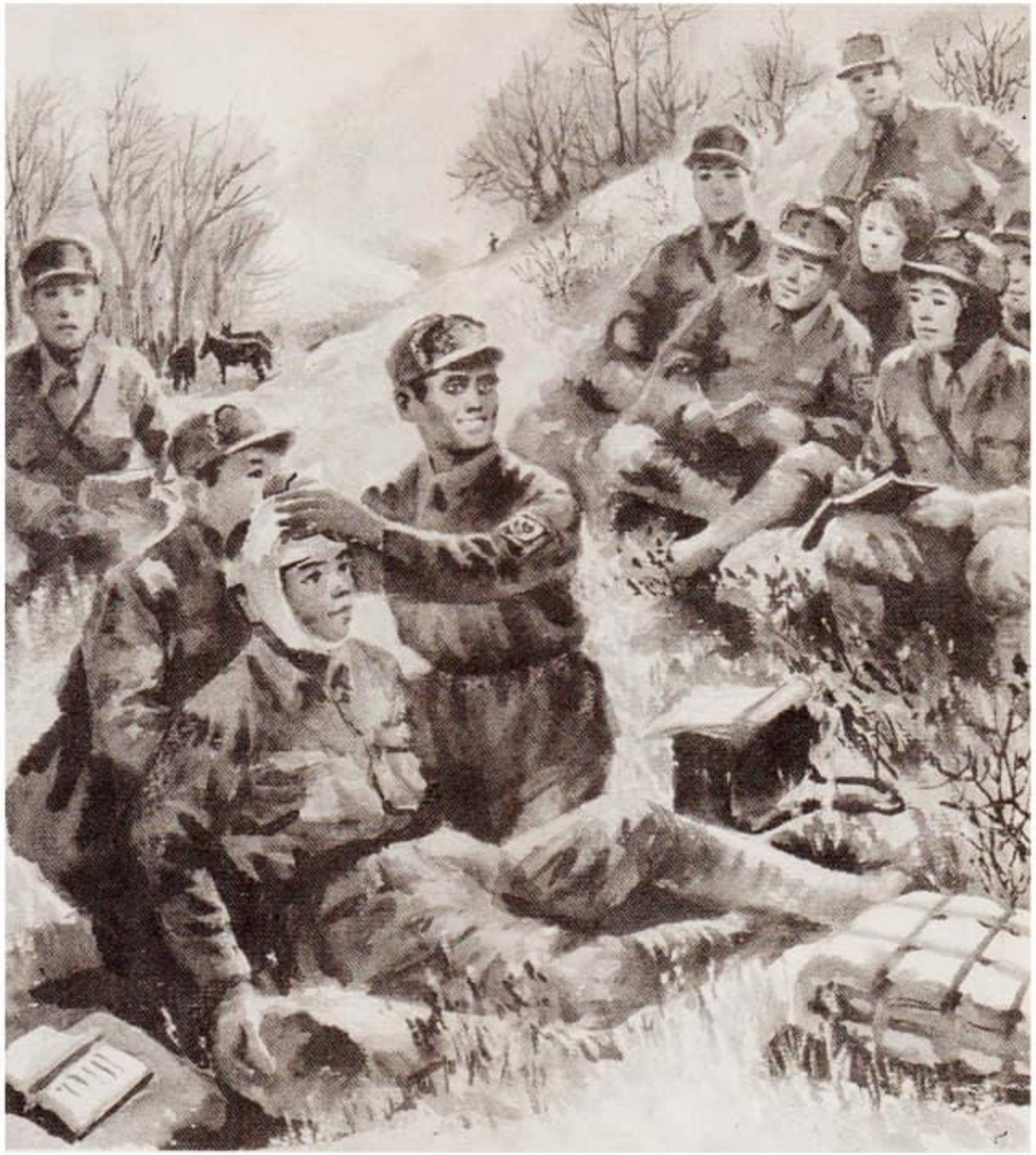
કોટનીસ અને બાસુ યુદ્ધભૂમિમાંથી પાછા ફર્યાના થોડા દિવસો પછી, તેમને ભારત તરફથી એક તાર મળ્યો, જેમાં તેમને તાત્કાલિક તેમના વતન પાછા જવા માટે કહેવામાં આવ્યું. કોટનીસે આગ્રહ કર્યો કે તેઓ ભારત પાછા ન જાય કારણ કે ચીનના લોકોને તેમની જરૂર છે. કોટનીસના નિર્ણય વિશે અહેવાલ બનાવવા માટે બાસુ પોતે યાનઆન પાછા ફર્યા.

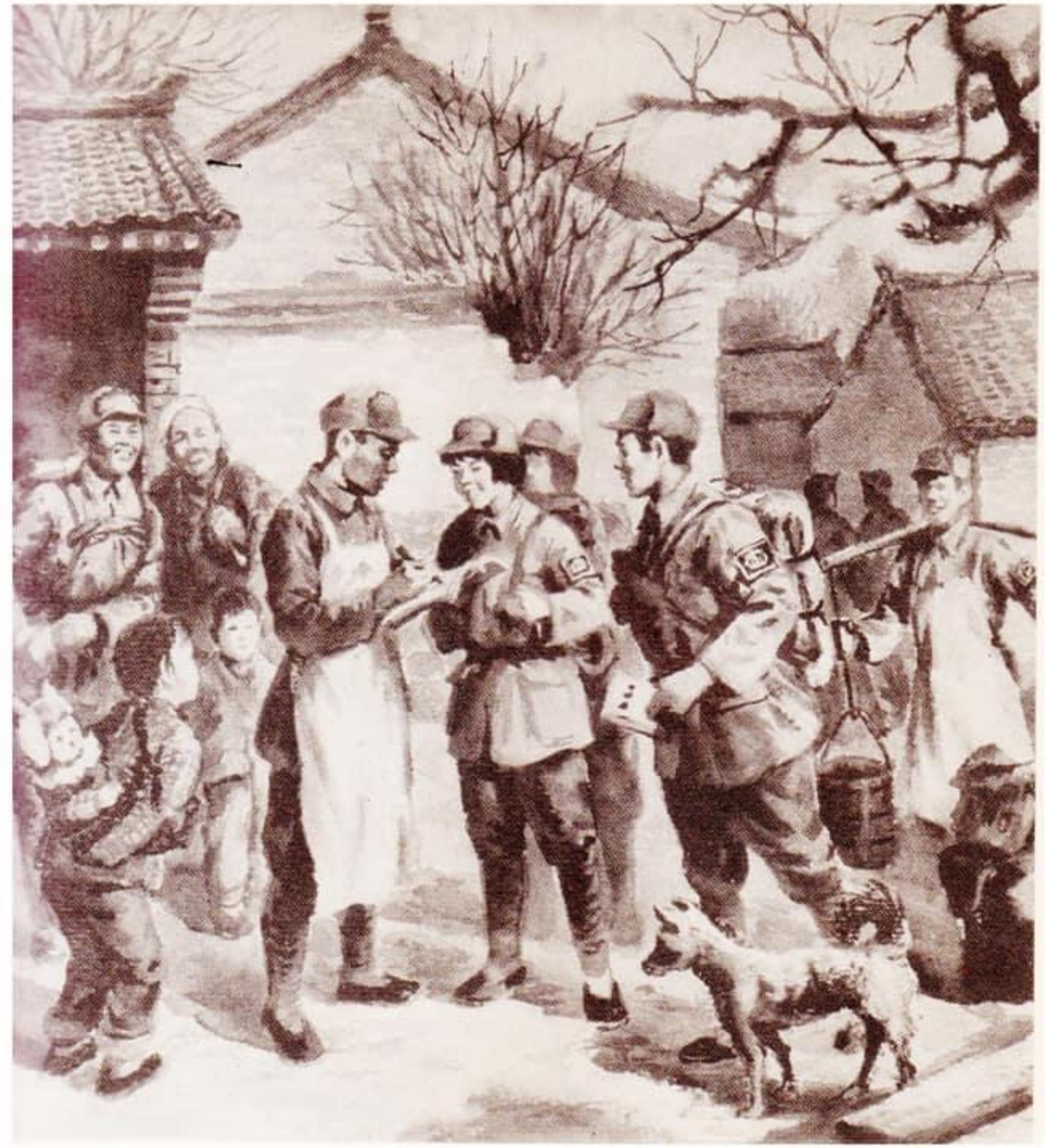

કોટનિસને સર્જરીના પ્રશિક્ષક તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા. ગુઓ કિંગલાન, જે અંગ્રેજી ખૂબ સારી રીતે જાણતા હતા, તેમણે તેમને ચાઇનીઝ શીખવામાં મદદ કરી. કોટનિસે ખૂબ જ મહેનત કરી અને ટૂંક સમયમાં જ ચાઇનીઝ ભાષામાં પોતાના વર્ગો ચલાવી શક્યા. તે જ સમયે તે ગુઓ કિંગલાનના પ્રેમમાં પડી ગયા અને તેનાથી અલગ થવાનું સહન કરી શક્યા નહીં.

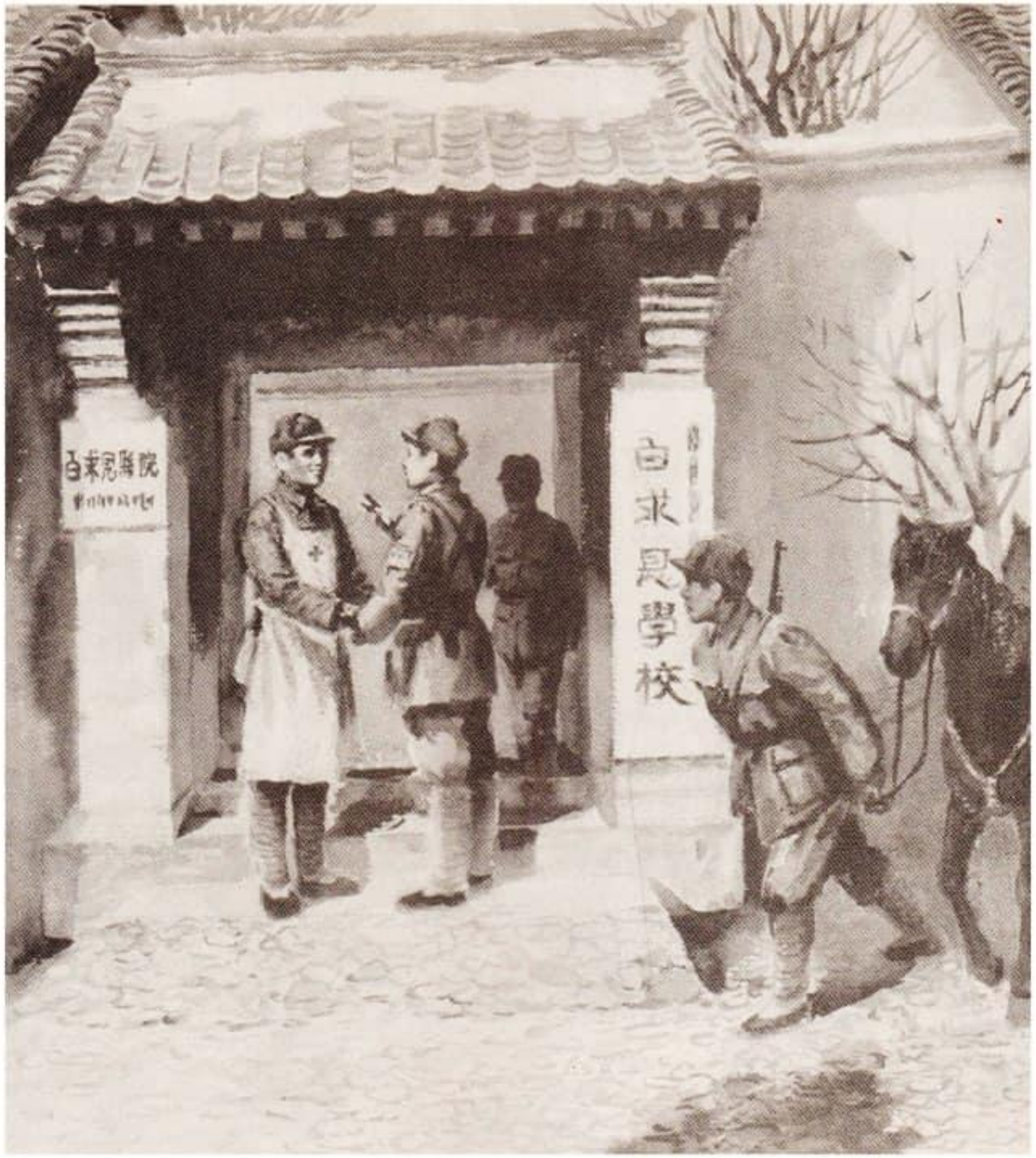
શાળામાં શિક્ષણ સુવિધાઓનો અભાવ હતો. શિયાળા દરમિયાન પણ વર્ગો ઘણીવાર આંગણામાં યોજાતા હતા. કોટનીસ ઠંડા હવામાનથી ટેવાયેલા ન હોવા છતાં, તેઓ હંમેશા વિદ્યાર્થીઓને છૂટછાટ આપતા હતા.

ઝુંબેશ વચ્ચેના અંતરાલો દરમિયાન તેઓ વર્ગો રાખતા હતા અથવા પ્રાણીઓ પર પ્રયોગો કરતા હતા. શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓ આ પ્રકારના શિક્ષણને "સશસ્ત્ર સૂચના" કહેતા હતા. કોટનિસે સંજોગોને અનુરૂપ થવા માટે શ્રેષ્ઠ પ્રયાસો કર્યા, અને તેમણે નિષ્ઠાપૂર્વક શિક્ષણ આપ્યું.

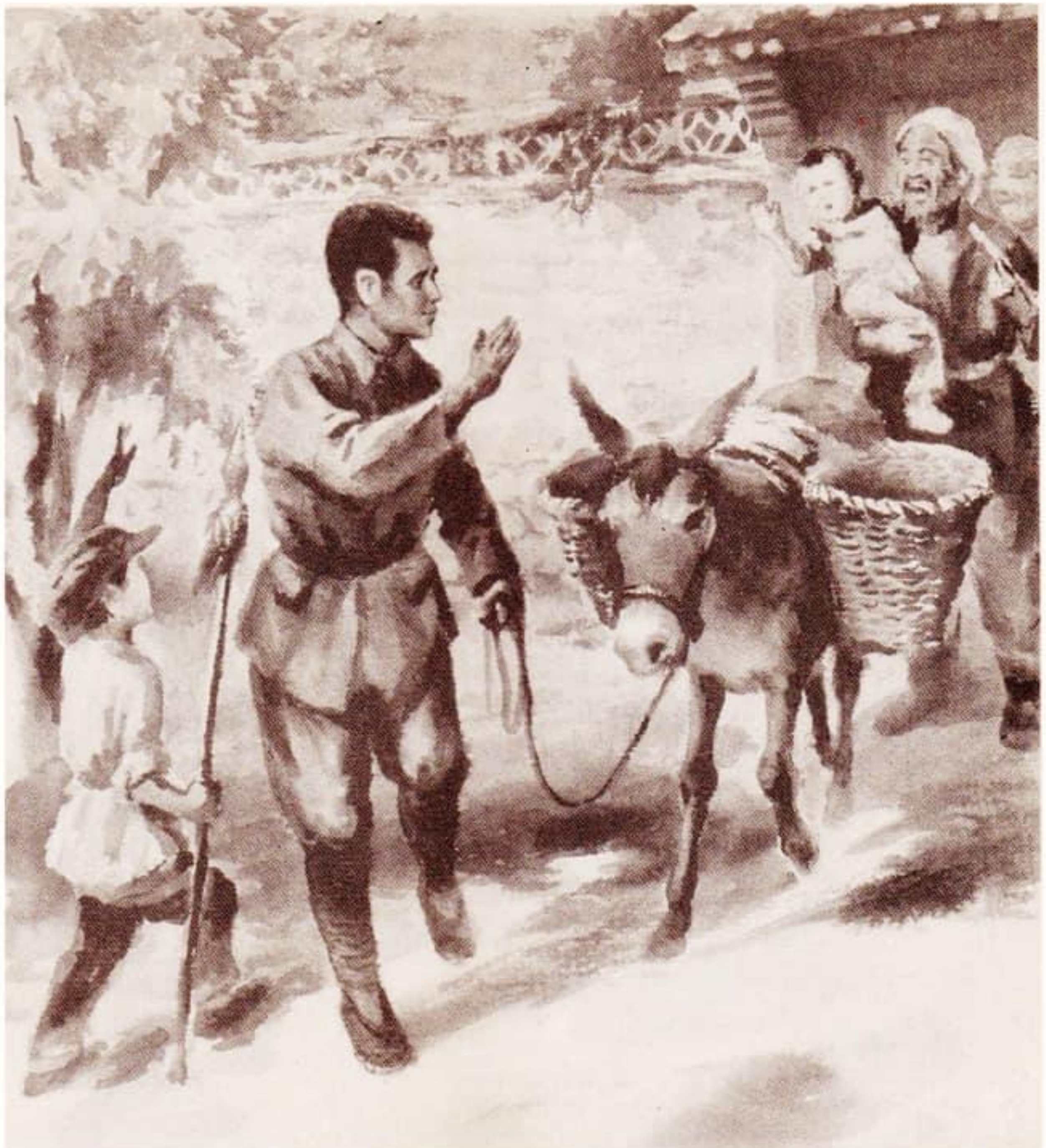
૧૯૪૧માં, સ્નાતક વિદ્યાર્થીઓના એક જૂથે કોટનીસના શિલાલેખ પર લેખ લખવાની ઇચ્છા વ્યક્ત કરી, તેથી તેમણે ચીની ભાષામાં "જાપાનીઝ વિરોધી યુદ્ધ મસ્ટ વિન" અને અંગ્રેજીમાં "સ્ટડીંગ હાર્ડ ફોર ધ લિબરેશન ઓફ ઓલ એક્સપ્લોઇટેડ પીપલ ઇન ધ વર્લ્ડ" લખ્યા.

જ્યારે રેડ આર્મીનું "એન્ટી-મોપિંગ-અપ" ઓપરેશન સમાપ્ત થયું, ત્યારે કોટનીસને શાંક્સી- કાહાઈ -હેબેઈ લશ્કરી ક્ષેત્રના કમાન્ડર ની રોંગઝેન દ્વારા નોર્મન બેથ્યુન ઇન્ટરનેશનલ પીસ હોસ્પિટલના પ્રથમ ડિરેક્ટર તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા . તે તેમની અપેક્ષા કરતાં વધુ હતું. તેમને ચિંતા હતી કે તેઓ આ નોકરી માટે લાયક નથી. પરંતુ જિયાંગ યિઝેને ગંભીરતાથી કહ્યું: "કમાન્ડર નીએ મને તેમની આશા તમને જણાવવા કહ્યું છે કે તમે બીજા બેથ્યુન બનશો."

કોટનીસ જાણતા હતા કે કમાન્ડર અને સૈનિકોની આશા આ જ હતી, પરંતુ તે તેમનો ઉદ્દેશ્ય પણ હતો. એક સારા નિદેશક બનવા માટે, તેમણે તેમના સાથીદારો અને દર્દીઓના તમામ પ્રકારના મંતવ્યો સાંભળ્યા.

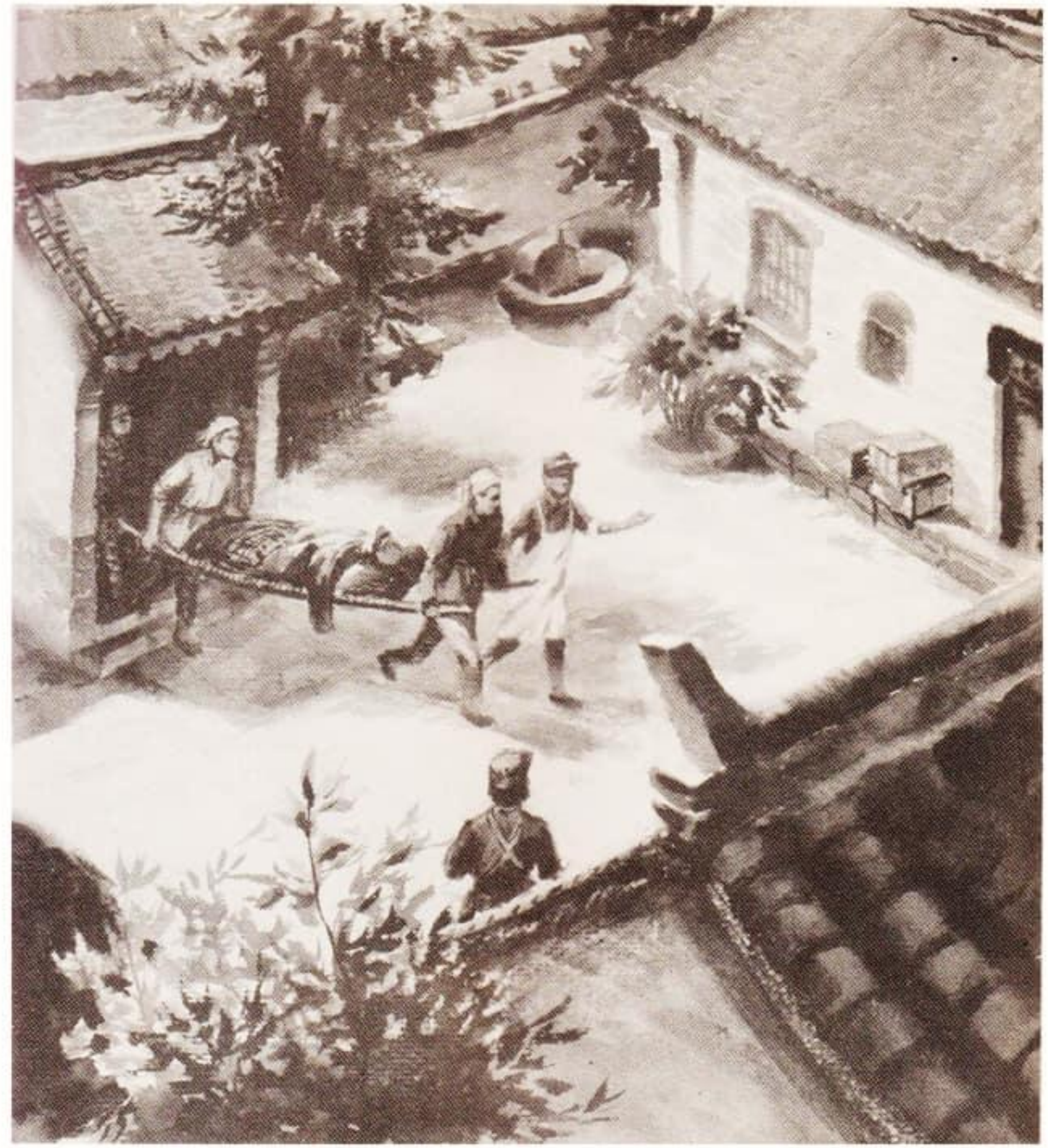
તેમણે સ્થાનિક લોકોને સ્ટ્રેચર વહન કરવા, રાશન અને ઘાસચારો પરિવહન કરવા અને હોસ્પિટલની આસપાસ અન્ય કામો કરવા માટે એકત્ર કર્યા. જ્યારે લોકોએ કોટનીસને જાપાન વિરોધી યુદ્ધ માટે પૂરા દિલથી કામ કરતા જોયા, ત્યારે તેઓ હંમેશા તેમને જે કહેવામાં આવતું તે કરવામાં ખુશ રહેતા.

સ્થાનિક લોકોની મદદ અને પ્રેક્ટિસમાંથી મેળવેલા અનુભવને કારણે, કોટનીસે તબીબી સારવારમાં ઘણો સુધારો કર્યો. ઘણા ઘાયલ સૈનિકો સાજા થયા. મોરચા પર જતા પહેલા, કોટનીસે હંમેશા કહ્યું, "તમને શુભકામનાઓ!"

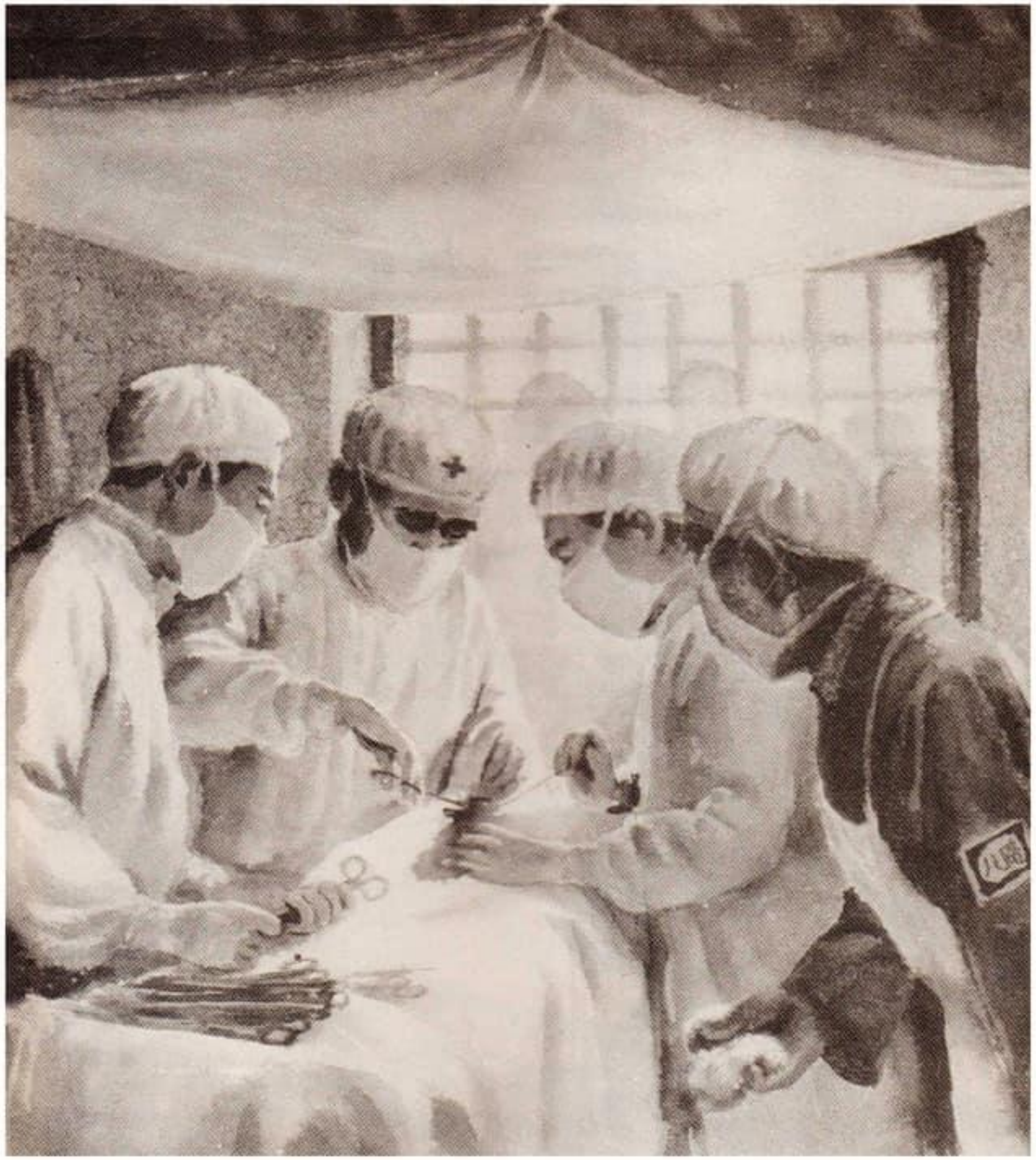
નર્સીસ ડે પર, કોટનિસે અખબારમાં "મોડેલ નર્સ - નાઇટિંગેલ" શીર્ષક સાથે એક લેખ પ્રકાશિત કર્યો. લેખમાં, તેમણે લખ્યું કે આઠમા રૂટ આર્મીના નર્સો અને તબીબી કાર્યકરોએ ફ્લોરેન્સ નાઇટિંગેલના ઉદાહરણમાંથી શીખવું જોઈએ. તેમણે પોતે ચોક્કસપણે શીખ્યું.

એક દિવસ, એક ગંભીર રીતે ઘાયલ સૈનિકને હોસ્પિટલમાં મોકલવામાં આવ્યો, જેને પેટની મોટી સર્જરીની જરૂર હતી. હોસ્પિટલના ડોકટરો અને નર્સો ખૂબ જ ચિંતિત હતા, કારણ કે તેમની પાસે આવા જટિલ ઓપરેશન માટે જરૂરી સાધનો કે અનુભવનો અભાવ હતો.

કોટનીસ પણ ખૂબ ચિંતિત હતા. તેમણે અનુભવી ડોકટરો પાસેથી સલાહ માંગી, ઓપરેશન માટે યોજના બનાવી અને તે જ રાત્રે તેના માટે કેટલાક સરળ સાધનો ડિઝાઇન કર્યા. તેમના બોડીગાર્ડ નાસ્તો લાવ્યા ત્યાં સુધી તેમને ખબર નહોતી કે સવાર પડી ગઈ છે.

કોટનિસ મુખ્ય સર્જન હતા ત્યારે ઓપરેશન શરૂ થયું. ઓપરેટિંગ રૂમની અંદર અને બહાર લોકો પરિણામોની ગભરાટથી રાહ જોઈ રહ્યા હતા, પરંતુ કોટનિસના હાથ શાંત અને ખાતરીપૂર્વક હતા.

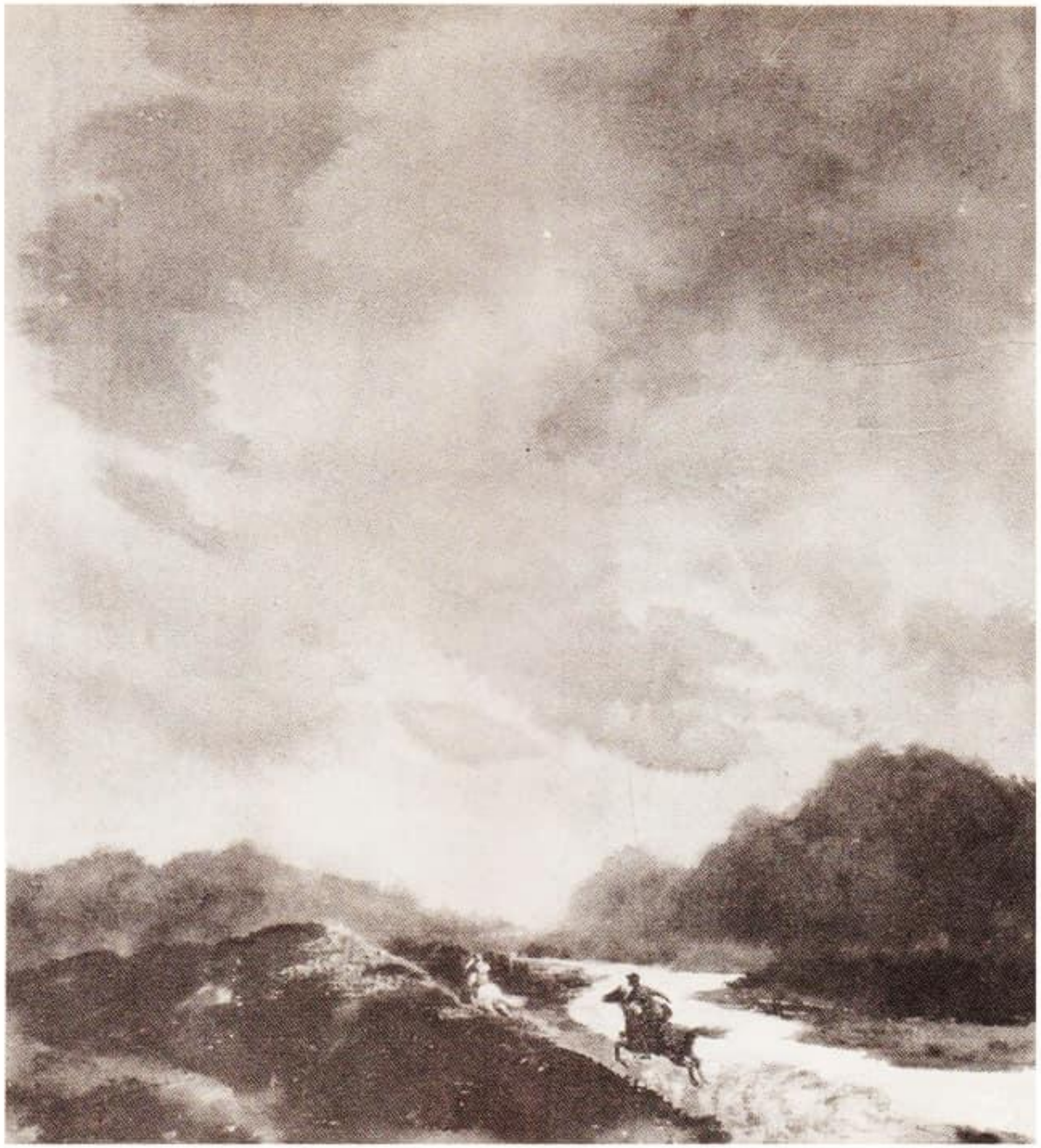
આ ઓપરેશન સફળ રહ્યું. પાછળથી, તેમણે ઘણા જટિલ ઓપરેશનો કર્યા. કમાન્ડર-ઇન-ચીફ ની રોંગઝેને તેમની ખૂબ પ્રશંસા કરી.

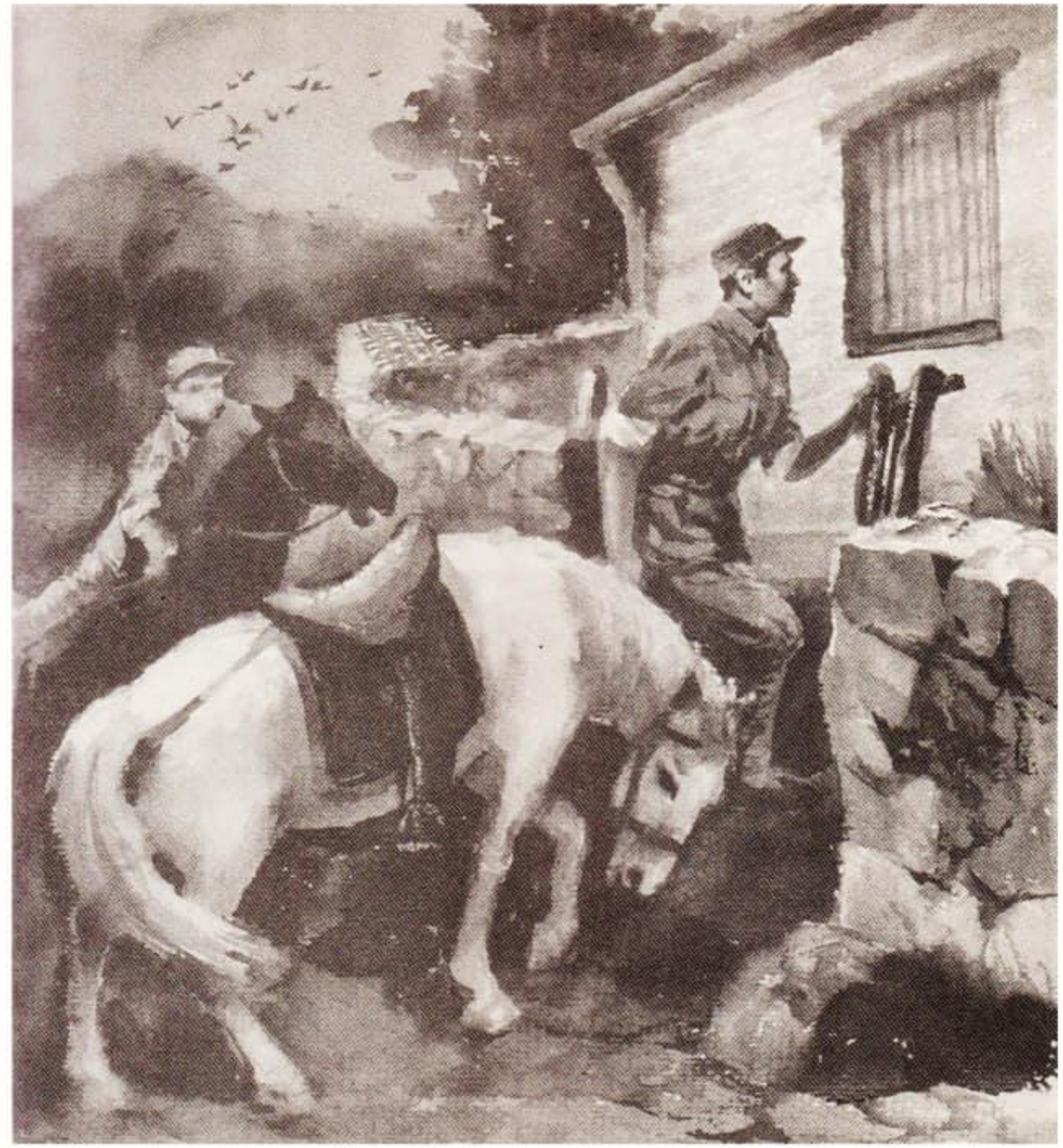

જ્યારે કાપણીની મોસમ નજીક આવી રહી હતી, ત્યારે કોટનીસ અને ગુઓ કિંગલાન વચ્ચેનો પ્રેમ પાકી રહ્યો હતો. પાનખરના અંતમાં એક ઠંડા દિવસે, જ્યારે કોટનીસ તાપણું સળગાવી રહ્યા હતા, ત્યારે ગુઓ હાથમાં ઊનનું બાંડીયું લઈને તેના ઘરમાં આવી. તેણે બાંડીયું તેના પલંગ પર મૂક્યું અને કહ્યું, "મેં આ બાંડીયું તમારા માટે ગૂંથ્યું છે."

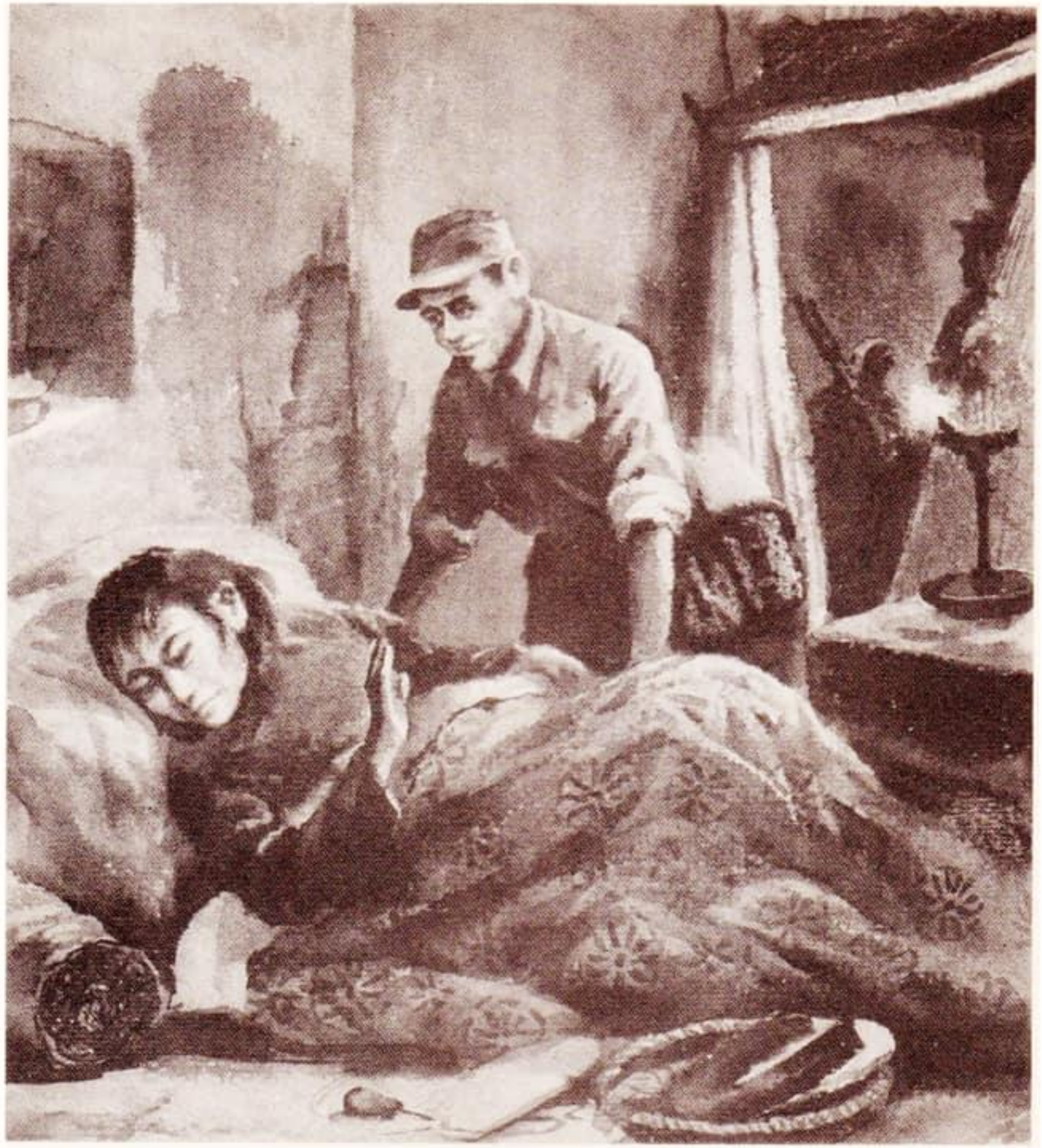
કોટનિસ "આભાર" કહે તે પહેલાં ગુઓ રૂમમાંથી નીકળી ગઈ. કોટનિસે દરવાજાની બહાર દોડી જઈને તેને દૂર જતી જોઈ. તેના હૃદયમાં પ્રેમની જ્યોત સળગી રહી હતી.

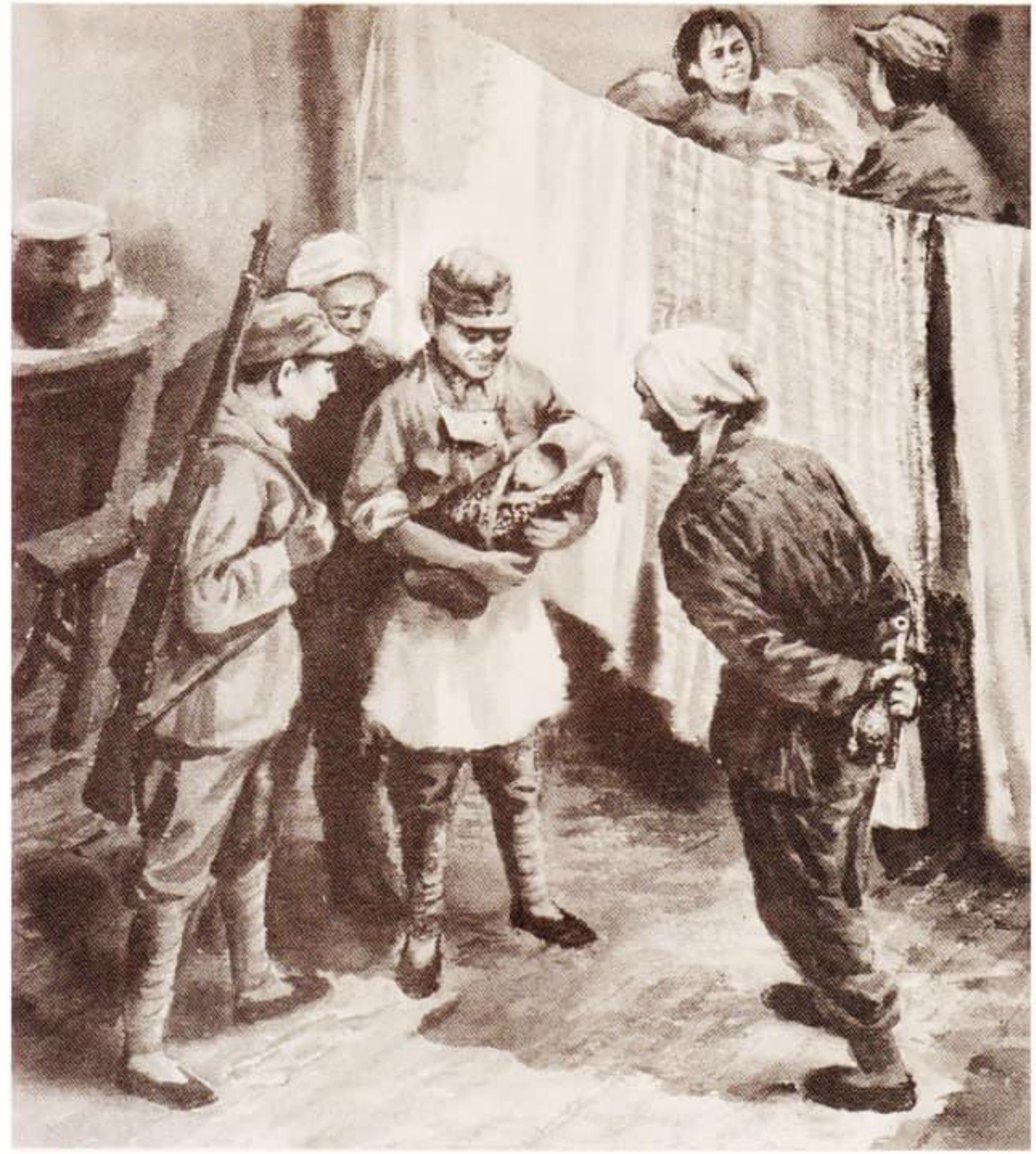

જાપાની આક્રમણકારોના ગોળીબારથી સવારની શાંતિ તૂટી ગઈ, અને દુશ્મનનું સફાઇ અભિયાન શરૂ થયું. કોટનીસ, જે તે સમયે લશ્કરી ક્ષેત્રમાં એક મીટિંગમાં હતા, તરત જ હોસ્પિટલમાં પાછા દોડી ગયા અને દર્દીઓ અને સ્થાનિક લોકોને સ્થળાંતર કરવાની વ્યવસ્થા કરી.

રસ્તામાં, કોટનિસે નજીકમાં જ વિલાપનો અવાજ સાંભળ્યો. કોણ હોઈ શકે? તેણે પોતાનો ઘોડો રસ્તા પરથી ફેરવ્યો અને વિલાપના અવાજને અનુસર્યો.

તે એક મહિલા હોવાનું બહાર આવ્યું જે બાળકને જન્મ આપવાની તૈયારીમાં હતી. કોટનિસે તેના બોડીગાર્ડને કહ્યું કે તેણીને સ્ટ્રેચર પર બેસાડી દે, પરંતુ મહિલાએ તેમને રોકવા માટે હાથ હલાવ્યો અને તેમને ત્યાં છોડી દેવા કહ્યું. નહીં તો, દુશ્મન તેમને ઘેરી લેશે. કોટનિસે કહ્યું: "અમે આઠમા રૂટ આર્મીના ડૉક્ટર છીએ, અને અમે તમને અહીં એકલા છોડી શકતા નથી!"

તેને સુરક્ષિત જગ્યાએ લઈ જવામાં આવી અને તેણે એક સુંદર છોકરીને જન્મ આપ્યો. તેણે કોટનીસ પ્રત્યે આભારની નજર નાખી, અને તેની આસપાસના લોકો હસ્યા અને નાની છોકરીને ચીન અને ભારત વચ્ચેની મિત્રતાનું ફૂલ કહી.

યુદ્ધ ચાલુ રહ્યું, અને કોટનીસ પોતાના લોકોને એક દૂરના પર્વતીય વિસ્તારમાં લઈ ગયા. પાનખર વરસાદમાં કોટનીસે એક ઘાયલ સૈનિકને પોતાની સ્ટ્રો ટોપી આપી અને તે પોતે પણ આખા ભીના થઈ ગયા.

પરંતુ દુશ્મનોએ તેમને જોઈ લીધા અને તેમની છાવણી પર બોમ્બમારો કર્યો. કેટલાક ઘાયલ થયા અને કેટલાક મૃત્યુ પામ્યા. કોટનીસ અને બાકીના બચી ગયેલા લોકોએ મૃતકોને દફનાવ્યા અને પછી મક્કમતાથી પોતાના માર્ગે આગળ વધ્યા.

રોંગઝેનનો સંદેશ આવ્યો . તેમાં કહેવામાં આવ્યું હતું કે ઉપ-સચિવ ગંભીર રીતે ઘાયલ થયા છે અને તેમણે મદદ માંગી છે.

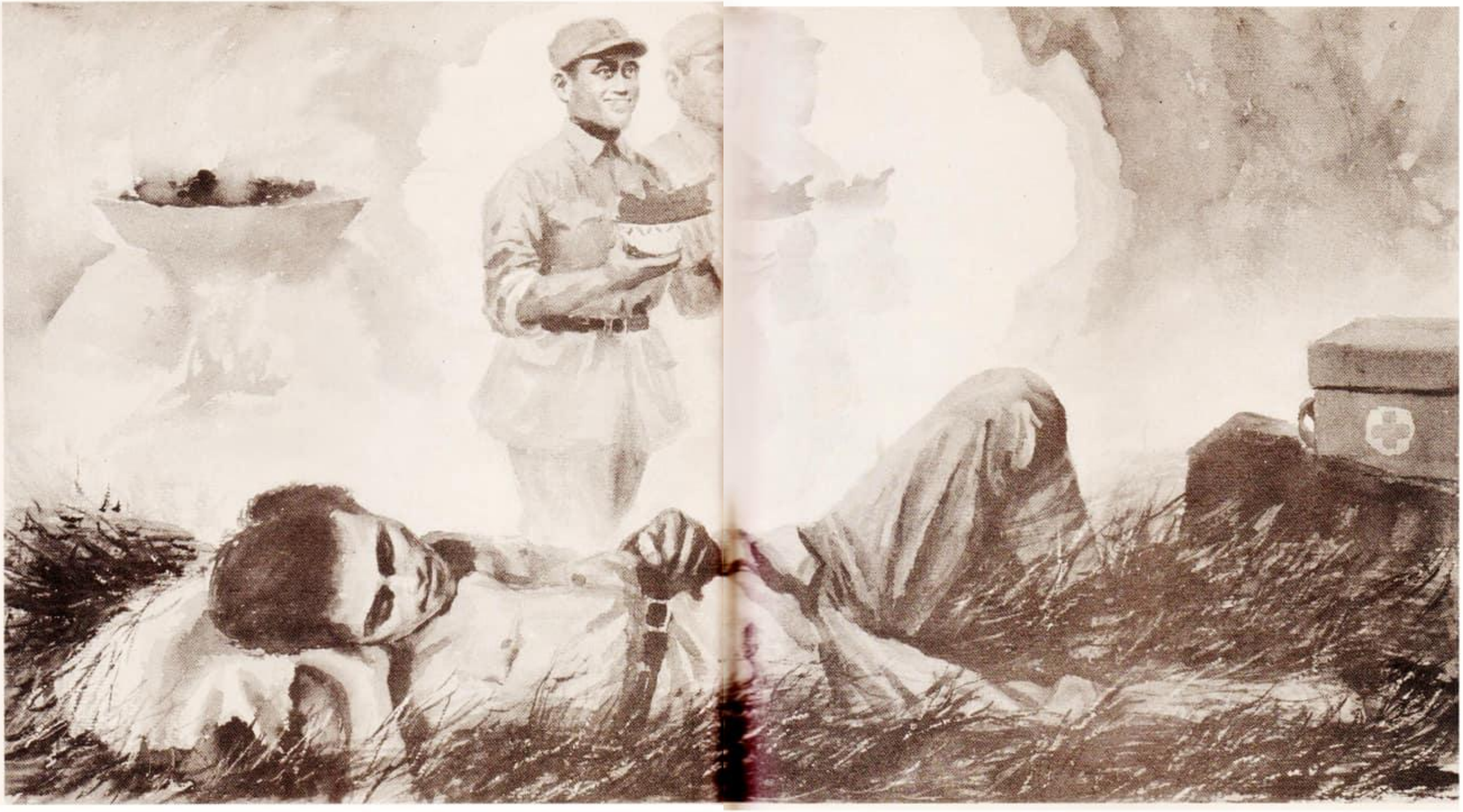
કોટનીસ એક ઇન્ટર્ન અને ઘણી નર્સો સાથે અકસ્માત સ્થળે ગયા. તેઓએ ઘાયલ માણસને તાત્કાલિક સારવાર આપી અને પછી તેને ઝાંખરાથી ભરેલા રસ્તા પર લઈ ગયા.

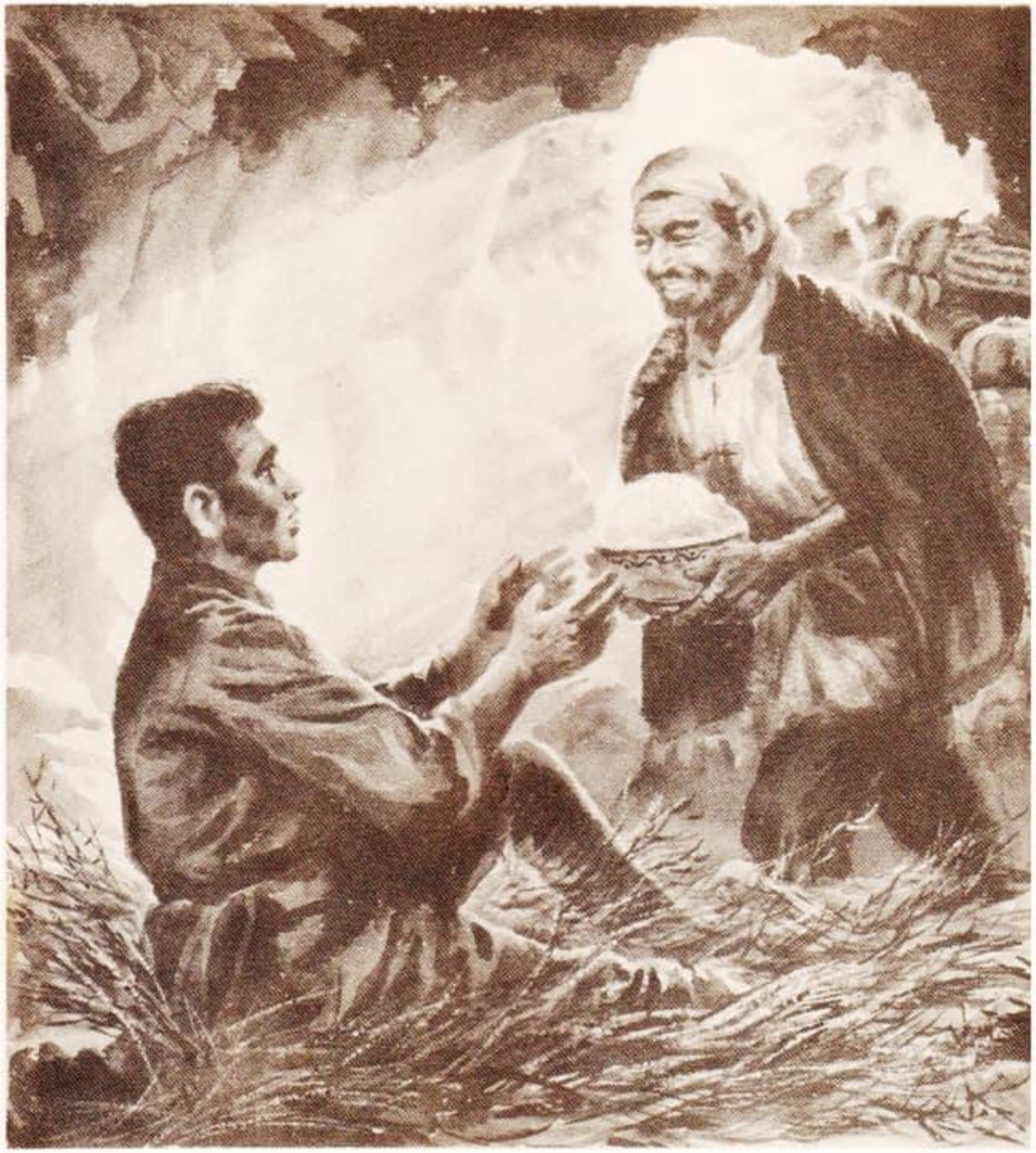
રસ્તો વધુ મુશ્કેલ બનતો ગયો, અને તેઓ બધા થાકી ગયા હતા. કોટનીસ પણ તેનો અપવાદ ન હતા, અને તેને ચક્કર આવવા લાગ્યા.

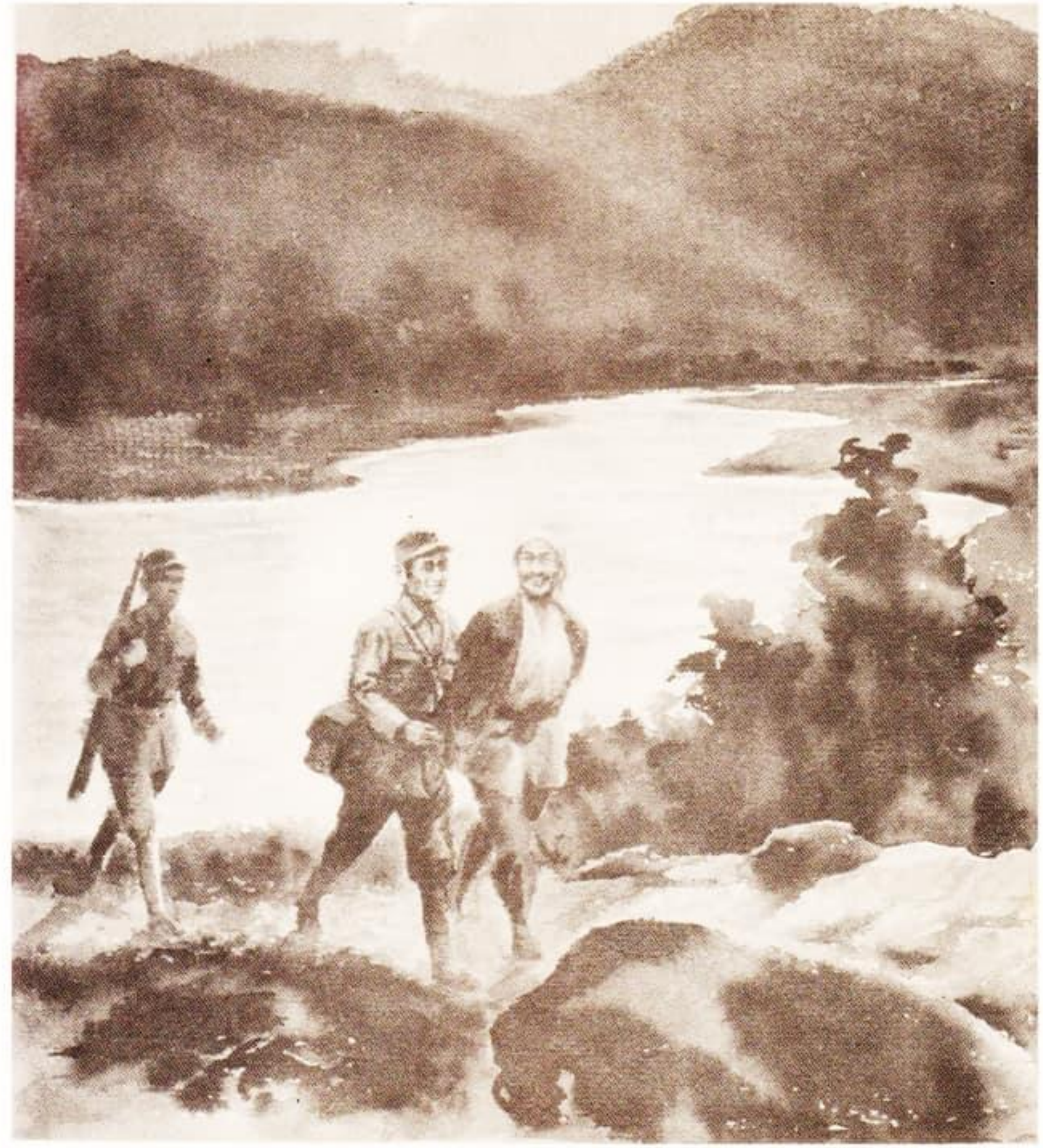
તેઓ એક ક્ષણ માટે પણ આરામ કરી શકતા નહોતા; જો તેઓ ચાલવાનું બંધ કરી દે, તો તેઓ સૂઈ જાત. કોટનિસે ઇન્ટરનેશનલ ગાવાનું શરૂ કર્યું: "ઊઠો! તમે બધા જેઓ ગુલામ બનવા માંગતા નથી..." એક અવાજ સંભળાયો અને પછી બીજો. આ ગીતે તેમને આત્મવિશ્વાસ અને તેમની કૂચ ચાલુ રાખવાની શક્તિ આપી.

અંતે તેમને એક ગુફામાં આશરો મળ્યો. કોટનિસે પહેલા ઘાયલ માણસની તપાસ કરી, અને તે સૂકા ઘાસ પર સૂઈ ગયા. તેને એક સ્વપ્ન આવ્યું: તેની સામે બાફેલા મટનનું વાસણ હતું, અને તે પહેલા તેના દર્દી પાસે મટનનો વાટકો લઈ ગયા....

અચાનક તે પગલાઓના અવાજથી જાગી ગયા. એક પ્રામાણિક દેખાતો ખેડૂત તેની સામે બરફ જેવા સફેદ મીઠાના વાટકા સાથે ઉભો હતો, અને ઘણા ખેડૂતો કોળા લઈને તેની પાછળ પાછળ આવ્યા. કોટનીસ રડી પડ્યા અને મનમાં કહ્યું: "આ લોકો, કેવા લોકો છે!"

ઉપ-સચિવની તબિયત દિવસેને દિવસે સારી થતી ગઈ. કોટનીસ પાસે હવે આસપાસના ગામડાઓમાં જવાનો સમય હતો જેથી તેઓ બીમાર લોકોની સંભાળ રાખીને લોકોની દયાનો બદલો આપી શકે. એક દિવસ તેમને ગુફાથી દસ કિલોમીટર દૂર એક ગામમાં એક દર્દીને જોવાનું કહેવામાં આવ્યું.

કોટનિસે આખી રાત ત્યાં વિતાવી. વહેલી સવારે, જ્યારે તે ગુફામાં પાછા ફર્યા, ત્યારે તે બેભાન થઈ ગયા. ઇન્ટર્ન તેની પાસે દોડી ગયો અને જોયું કે કોટનિસનું મોં કડક રીતે બંધ હતું, તેના હાથ અને પગ ઝુકી રહ્યા હતા, અને તેની આંખો પહોળી થઈ ગઈ હતી.

એપીલેપ્સી! ઇન્ટર્ને તરત જ બીમારીનું નિદાન કરી દીધું. તેને યાદ આવ્યું કે કોટનિસે એક વાર તેના વિદ્યાર્થીઓને ટેપવોર્મનો નમૂનો બતાવ્યો હતો. તેઓ જાણતા હતા કે તે ટેપવોર્મથી પીડાય છે, પણ તેઓ જાણતા નહોતા કે તેને એપીલેપ્સી પણ છે. "તેણે અમને આ પહેલા કેમ ન કહ્યું?" ઇન્ટર્ને પોતાની જાતને કહ્યું.

જ્યારે ઉપ-સચિવે આ સાંભળ્યું, ત્યારે તેમણે કોટનિસને કહ્યું કે તેમણે દર્દીઓ માટે બનાવેલ ખાસ ખોરાક ખાવો જોઈએ. પરંતુ કોટનિસે સાંભળ્યું નહીં, અને જવાબ આપ્યો, "તમે અહીં દર્દી તરીકે છો, તેથી હું તમારાથી આગળ છું. તેથી તમારે મારી વાત સાંભળવી પડશે."

જ્યારે સેનાએ "મોપિંગ વિરોધી" કામગીરી પૂર્ણ કરી, ત્યારે કોટનીસ અને ગુઓ કિંગલાનના લગ્ન થયા. રૂમને ચીની પરંપરા અનુસાર બારી પર "ખુશી" કાગળના ટુકડાઓથી શણગારવામાં આવ્યો હતો; તેમના પલંગ પર મગફળી અને ખજૂર મૂકવામાં આવ્યા હતા, એવી આશામાં કે તેમને ટૂંક સમયમાં બાળક થશે. વૃદ્ધ લોકો હસ્યા, અને કોટનીસનો ઉલ્લેખ ચીનના જમાઈનો તરીકે કર્યો.

જ્યારે તેમને અભિનંદન આપવા આવેલા લોકો ગયા, ત્યારે કોટનીસ વિચારમાં ખોવાયેલા દેખાયા. તેમણે તેમની માતાએ આપેલો ચાંદીનો ગ્લાસ બહાર કાઢ્યો જેના પર "તમારી માતાને ક્યારેય ભૂલશો નહીં" લખ્યું હતું, અને તેમણે ચીન જતા પહેલા લીધેલા તેમના પરિવારના ફોટા જોયા. તેમણે તેમની પત્નીને કહ્યું, "કોઈ દિવસ આપણે ઘરે પાછા ભારત જવું પડશે."

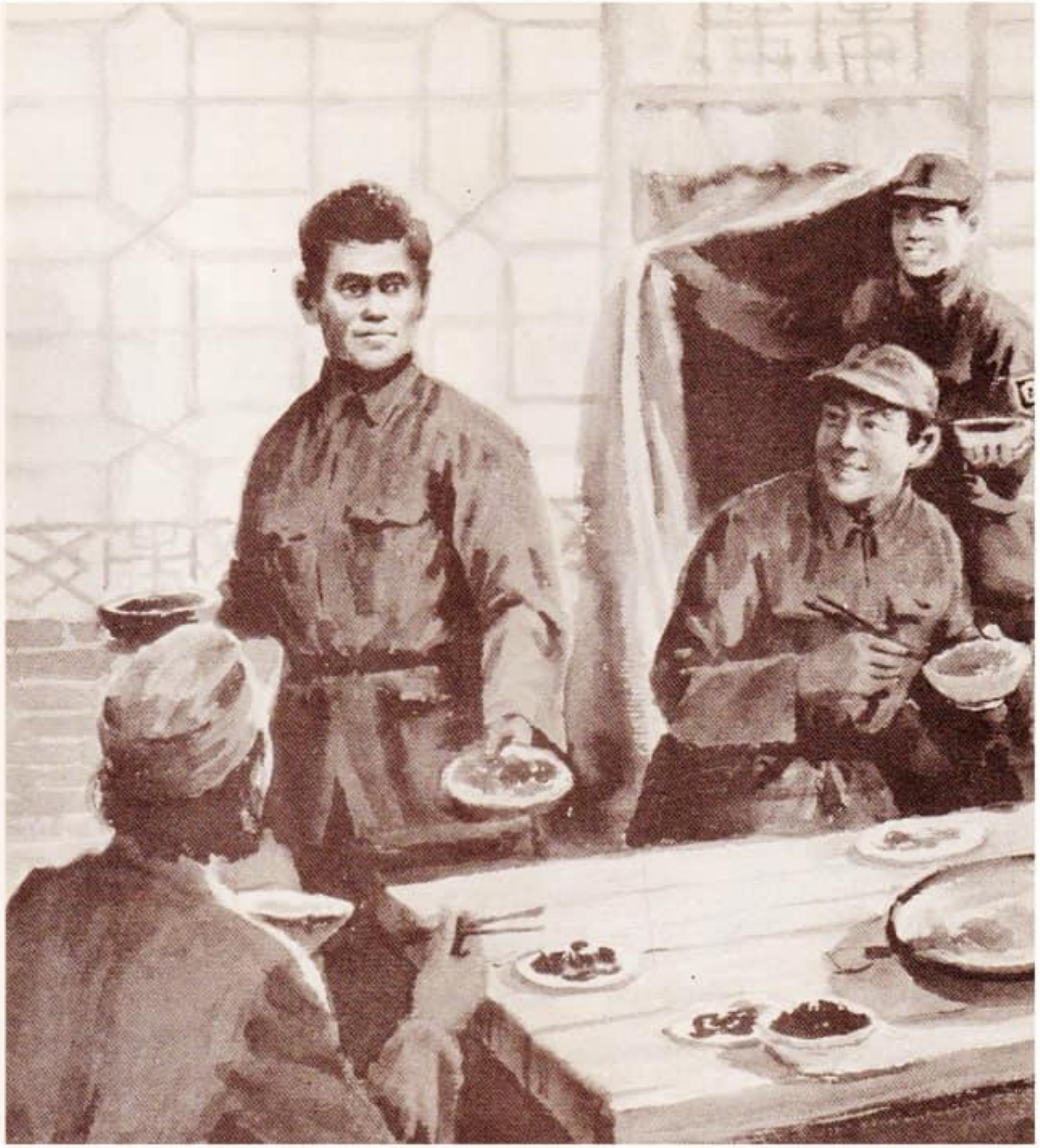
૧૯૪૨નું વર્ષ શાંક્સી-કહાર-હેબેઈ સરહદી વિસ્તાર માટે સૌથી મુશ્કેલ સમય હતો. સમગ્ર એશિયા પર કબજો કરવાની તેમની મહત્વાકાંક્ષાને પૂર્ણ કરવા માટે, જાપાનીઓએ ઉત્તર ચીનમાં તેમના હુમલાઓ તીવ્ર બનાવ્યા. વારંવાર થતી લડાઈને કારણે આઠમા રૂટ આર્મી પાસે ખોરાકની એટલી અછત હતી કે તેમને છાલ અને ઝાડના પાંદડાથી ભૂખ છીપાવવી પડી.

કોટનીસ તેના ચીની સાથીદારો જેવો જ ખોરાક, બાજરી અને કાળા કઠોળ ખાતા હતા. એક દિવસ, તેનો એક સાથીદાર ખાસ કરીને તેના માટે ભાતનો લંચબોક્સ લાવ્યો; પરંતુ કોટનીસ, જે સામાન્ય રીતે એટલા જ ગુસ્સાવાળા હોય છે, ગુસ્સે થઈ ગયા. તેણે કહ્યું: " મારી સાથે મહેમાન જેવું વર્તન ન કરો!"

પરંતુ, વિદેશી હોવાને કારણે, તેમને હજુ પણ ચોખા અને લોટનો એક ભાગ આપવામાં આવતો હતો. તેમણે ખોરાક સ્વીકાર્યો, પરંતુ તે તેમના મકાનમાલિકના બીમાર બાળકને આપ્યો. તેઓ ઘણીવાર પોતાના ભથ્થાથી ગંભીર રીતે ઘાયલ દર્દીઓ માટે પૌષ્ટિક ખોરાક ખરીદતા.

તે મુશ્કેલ સમયમાં તેઓ ભાગ્યે જ માંસ ખાતા હતા. એકવાર, જ્યારે માંસ પીરસવામાં આવતું હતું, ત્યારે કોટનિસે પોતાનો ભાગ મેલેરિયાથી પીડાતી કેટલીક નર્સોને આપ્યો. નર્સો તેમને તેમના માંસથી વંચિત રાખવા માંગતી ન હતી, પરંતુ તેમણે આગ્રહ કર્યો કે તેઓ છેલ્લા કોળિયા સુધી તે બધું ખાય.

નાકાબંધી તોડવા માટે, શાળા અને હોસ્પિટલના યુવાનોને દુશ્મનોના કબજા હેઠળના વિસ્તારોમાંથી અનાજ લઈ જવા માટે ગોઠવવામાં આવ્યા હતા. કોટનીસ તેમની સાથે જોડાવા જવાના હતા ત્યારે જિયાંગ યિઝેને તેમને લાઇનમાં જોયા.

કોટનિસ આશાવાદી હોવા છતાં, તેમની માંદગી વધુ ખરાબ થઈ રહી હતી. કમાન્ડર-ઇન-ચીફ, ની રોંગઝેને તેમને સારવાર માટે બીજે ક્યાંય જવા વિનંતી કરી. કોટનિસે બીજે ક્યાંય જવાનો ઇનકાર કર્યો અને નોંધપાત્ર રીતે કહ્યું, "જો હું અહીં મૃત્યુ પામીશ, તો ભારતના લોકો અને મારા સંબંધીઓ મારા પર ગર્વ કરશે."

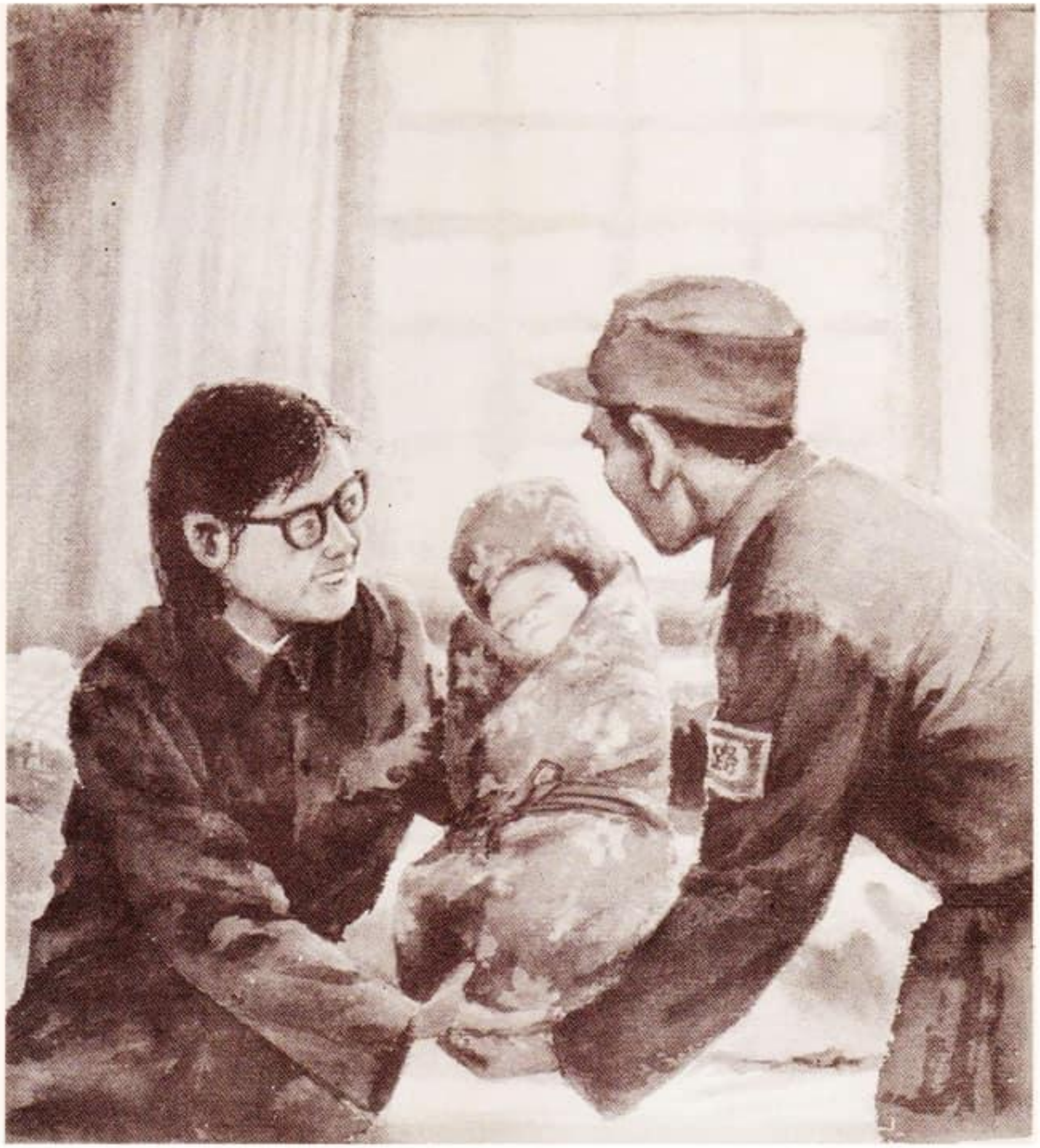
કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીમાં જોડાવા માટે તેમણે અરજી સુપરત કર્યા પછી તરત જ તેમને પાર્ટી સભ્ય તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા. પાર્ટી સભ્યપદ માટે તેમની ભલામણ કરનારા જિયાંગ યિઝેનનો હાથ પકડીને કોટનિસે ઉત્સાહથી કહ્યું, "હું સમાન, મુક્ત અને ખુશ ચીનના જન્મ માટે ચીની લોકો સાથે મળીને લડીશ."

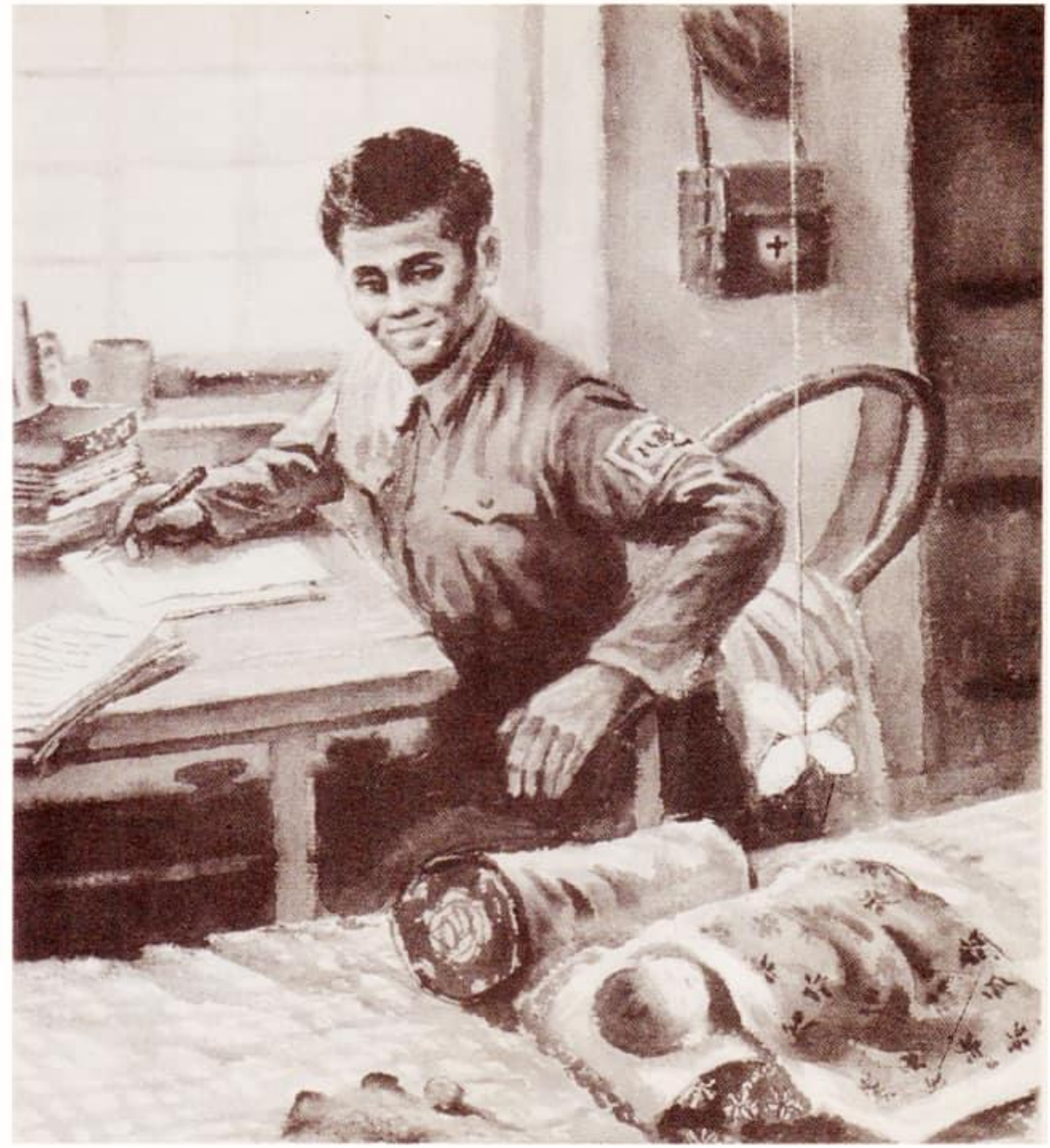
કોમ્યુનિસ્ટ પાર્ટીમાં જોડાવા માટે તેમણે અરજી સુપરત કર્યા પછી તરત જ તેમને પાર્ટી સભ્ય તરીકે સ્વીકારવામાં આવ્યા. પાર્ટી સભ્યપદ માટે તેમની ભલામણ કરનારા જિયાંગ યિઝેનનો હાથ પકડીને કોટનિસે ઉત્સાહથી કહ્યું, "હું સમાન, મુક્ત અને સુખી ચીનના જન્મ માટે ચીની લોકો સાથે મળીને લડીશ."

હવે કોટનિસે વધુ મહેનત કરી. ૧૯૪૨ ના ઉનાળામાં, તેમણે સર્જરીનો સામાન્ય પરિચય નામનું પુસ્તક લખવાનું શરૂ કર્યું. હવામાન ભીનું અને ભેજવાળું હતું. મચ્છરોને દૂર રાખવા માટે, તેમણે પોતાના માથા પર જાળીનો પડદો પહેર્યો.

ઓગસ્ટમાં, ગુઓ કિંગલાને એક છોકરાને જન્મ આપ્યો જે તેના પિતા જેવો દેખાતો હતો, તેનો ચહેરો શ્યામ હતો અને નેત્રો ઊંડા ઉતરેલા હતા. કોટનિસે તેના નવજાત પુત્રને વારંવાર કહ્યું: "મોટો થા, જલ્દી મોટો થા, અને તારી દાદીને મળવા ભારત જા."

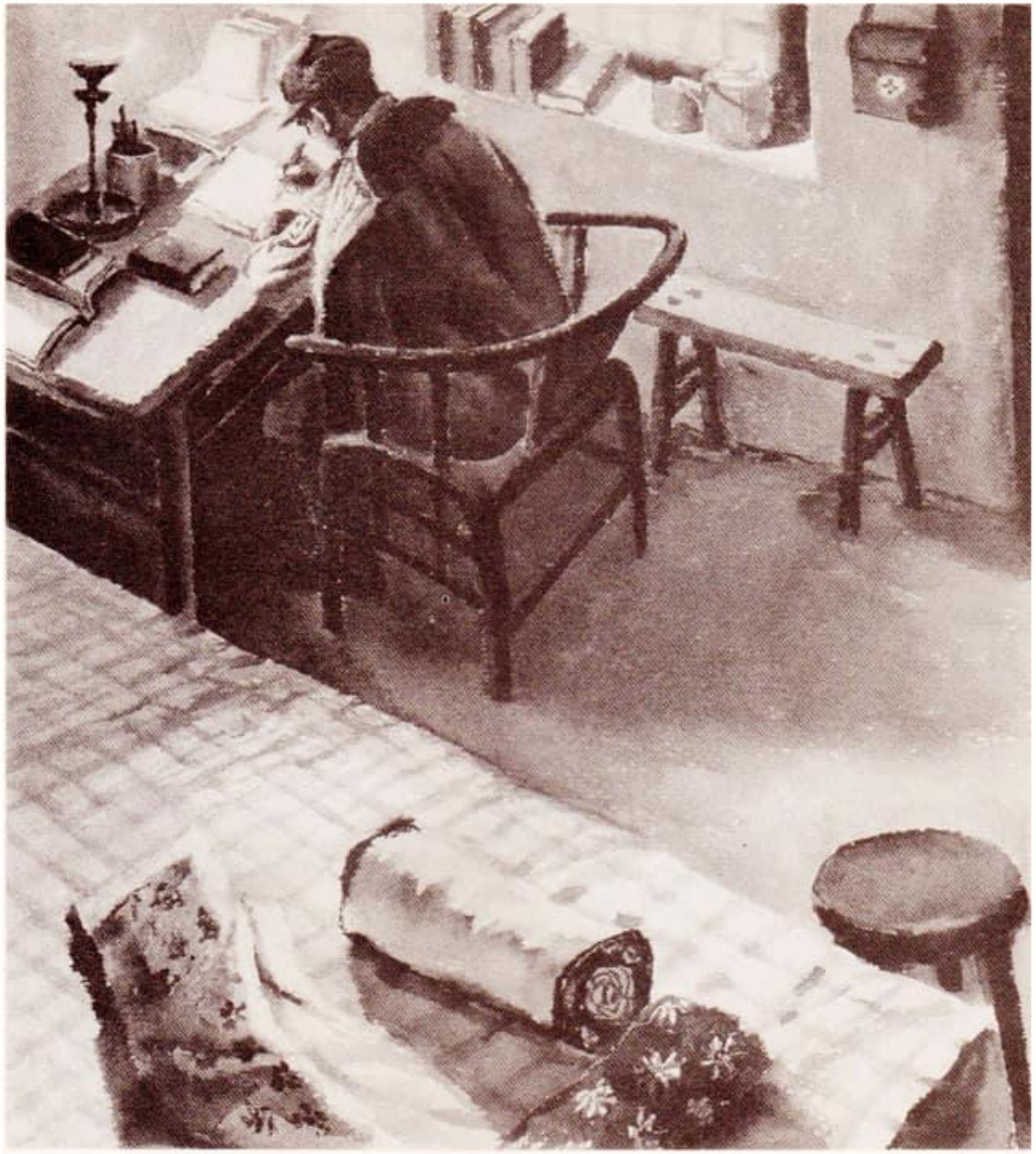
તેમણે પાનખરમાં "જનરલ ઇન્ટ્રોડક્શન ટુ સર્જરી" પૂર્ણ કર્યું અને પછી "સર્જરીમાં વિગતવાર" પર કામ શરૂ કર્યું. તેમને તેમનો નાનો દીકરા ખૂબ ગમતો હતો. પરંતુ બાળકને કપાળ પર ચુંબન કર્યા પછી, તેઓ તરત જ કામ પર પાછા ફરતા. તેઓ તેમના નવા પુસ્તકનું પ્રકાશન કરીને જન્મની ઉજવણી કરવા માંગતા હતા.

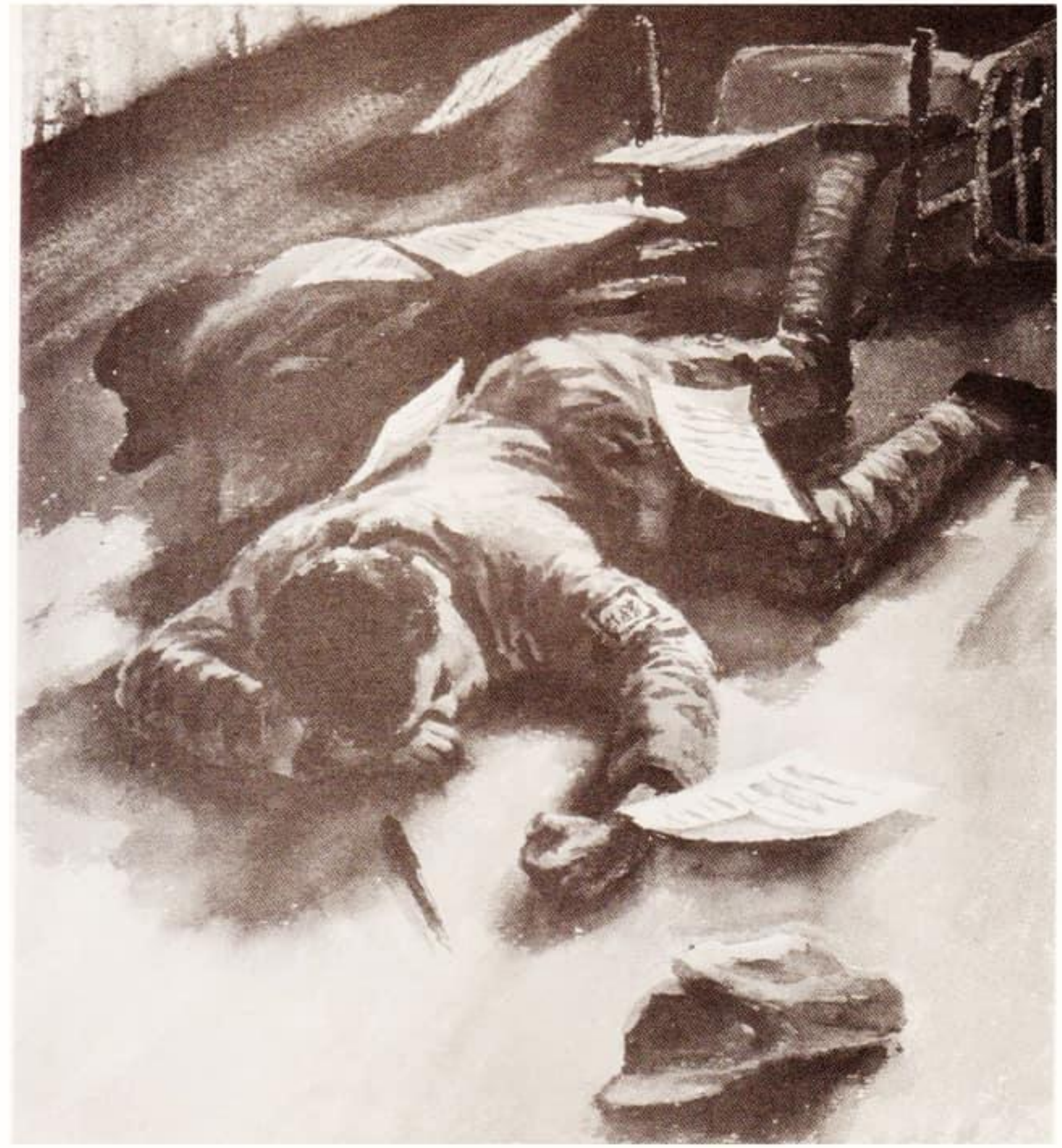
૮ ડિસેમ્બર, ૧૯૪૨ ના રોજ, ભારે બરફવર્ષામાં, કોટનીસ તેમના સહાયક સાથે નજીકના ગામમાં એક ગ્રામજનનું ઓપરેશન કરવા ગયા.

તે આખી સવાર ત્યાં જ રહ્યા અને બપોરે પાછા આવ્યા. આરામ કરવા સૂતા જ તેને બીજા દર્દીને જોવાનું કહેવામાં આવ્યું. તે ફરીથી તેના કોટના બટન લગાવતા બરફમાં જવા નીકળ્યા

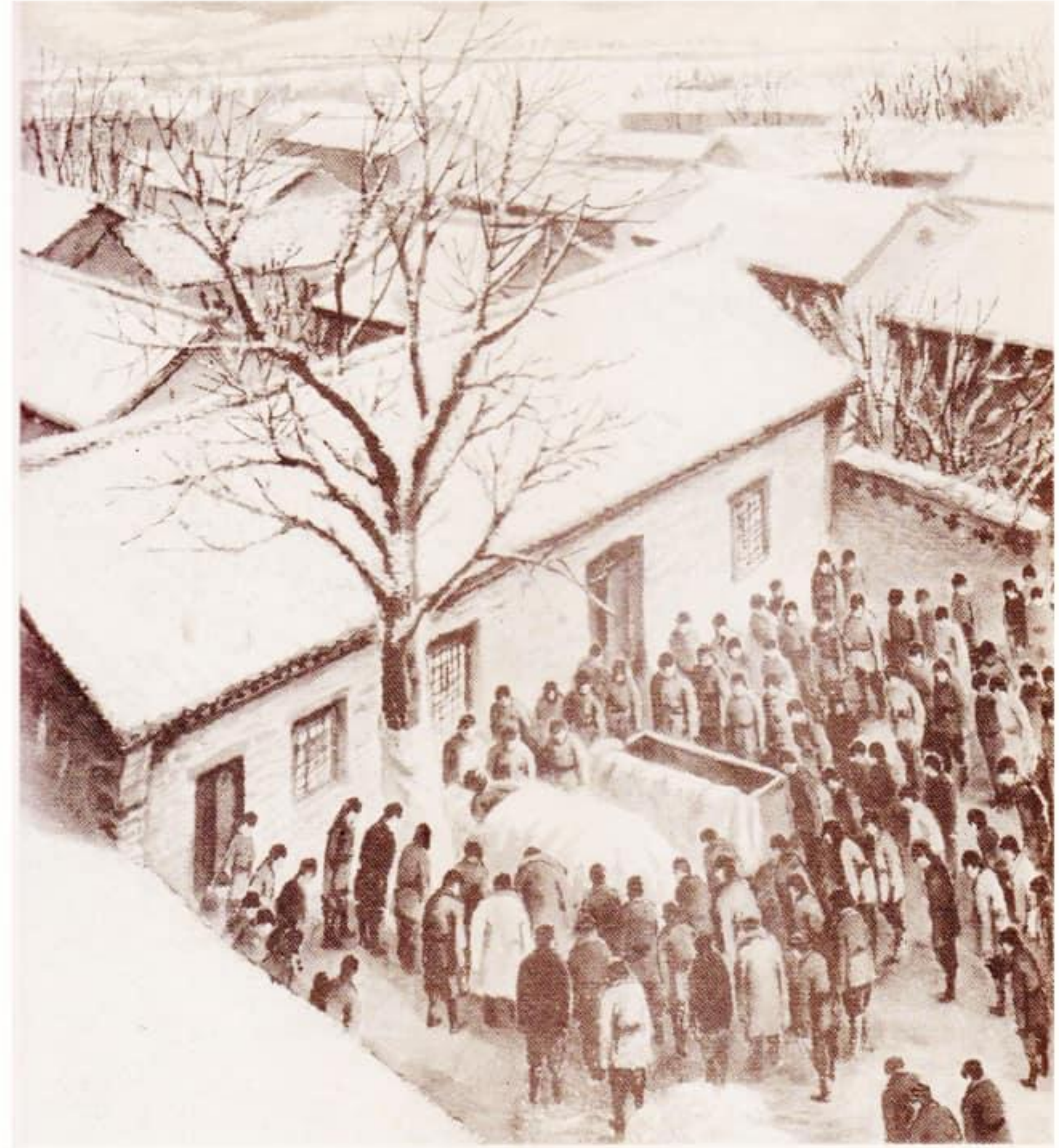

રાત્રિભોજન પછી, કોટનિસે તેમના એક નેતા સાથે તેમના કાર્યની ચર્ચા કરી, અને પછી તેઓ ફરીથી લખવા લાગ્યા. ઠંડીને કારણે તેમને વારંવાર આંગળીઓ પર ફૂંક મારવી પડતી હતી.

કોટનિસે એક પાનાના ખૂણા પર ૧૭૭ નંબર લખ્યો જ હતો કે તે જમીન પર પડી ગયા. તેની આંગળીઓમાંથી કલમ સરકી ગઈ, અને પાના તેની આસપાસ વિખેરાઈ ગયા. તે તે તેનો અત્યાર સુધીનો સૌથી ખરાબ વાઈનો હુમલો હતો.

જ્યારે તે ભાનમાં આવ્યા, ત્યારે તેણે તેની આસપાસ ઘણા પરિચિત ચહેરાઓ જોયા. તેણે બેસીને તેમનો આભાર માનવા પ્રયાસ કર્યો, પરંતુ તે એટલા થાકી ગયા હતા કે તેનું માથું પાછળ લટકતું રહ્યું. તેને થોડા શબ્દો કહેવા માટે સંઘર્ષ કરવો પડી રહ્યો હતો: "મને મળવા આવવા બદલ આભાર."

બધા બચાવ પગલાં બિનઅસરકારક સાબિત થયા. 9 ડિસેમ્બર, 1942 ના રોજ 6:15 વાગ્યે તેમનું કિંમતી જીવન છીનવાઈ ગયું. તેઓ તેમના સાથીદારો, તેમની પત્ની અને તેમના 3.5 મહિનાના પુત્ર, યિન હુઆ (જેનો અર્થ ભારત-ચીન થાય છે) ને છોડી ગયા. કોટનીસ જ્યારે મૃત્યુ પામ્યા ત્યારે તેમની ઉંમર માત્ર બત્રીસ વર્ષની હતી.

યાન'આનના લોકોએ કોટનીસના માનમાં ચીની દફનવિધિ યોજી હતી, અને જાપાનીઓના બોમ્બમારા વચ્ચે તેમના માટે એક એક મકબરો બનાવવામાં આવ્યો હતો.

સમગ્ર ચીનમાં લોકો ખૂબ જ શોકમાં ડૂબી ગયા હતા. અધ્યક્ષ માઓ ઝેડોંગે તેમના માટે એક શોકગીત લખ્યું હતું, અને ઝુ દેએ યાન'આનમાં અંતિમ સંસ્કાર સમારોહમાં હાજરી આપી હતી અને એક સ્મારક ભાષણ આપ્યું હતું. તે સમયે ચોંગકિંગમાં રહેલા ઝોઉ એનલાઈ અને સૂંગ ચિંગ લિંગે કોટનીસના પરિવાર અને ભારતીય રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસને સહાનુભૂતિના અલગ સંદેશા મોકલ્યા હતા.

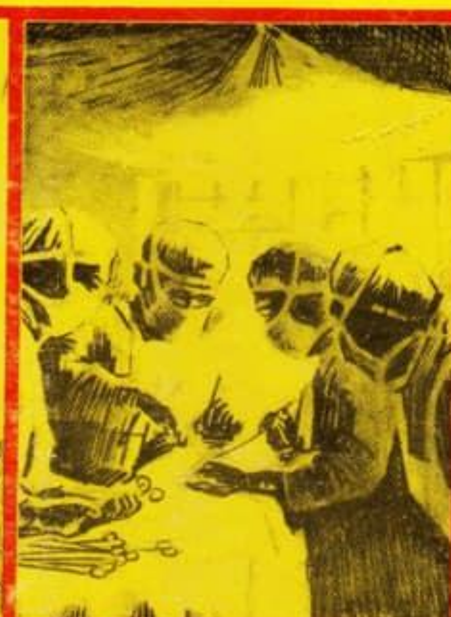

૧૯૭૬માં, તેમના મૃત્યુની ૩૪મી વર્ષગાંઠ પર, બેથુન ઇન્ટરનેશનલ પીસ હોસ્પિટલમાં કોટનીસ મેમોરિયલ હોલનું ઉદ્ઘાટન કરવામાં આવ્યું, જેના તેઓ પ્રથમ ડિરેક્ટર હતા. ડૉ. દ્વારકાનાથ શાંતારામ કોટનીસની સ્મૃતિ હંમેશા ચીની લોકોના હૃદયમાં જીવંત રહેશે.

મંકી શ્રેણી

પ્રાચીન ચીની કાલ્પનિક નવલકથા "જર્ની ટુ ધ વેસ્ટ" પર આધારિત ચિત્ર પુસ્તકોની શ્રેણી, જે શેતાન અને રાક્ષસો વિશે જણાવે છે જેમણે તાંગ પાદરી ઝુઆનઝાંગને ભારતમાં બૌદ્ધ ગ્રંથો લાવવા માટે થંડર મઠમાં પહોંચતા અટકાવવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. નવલકથાનો વાસ્તવિક નાયક એ સાધનસંપન્ન, બહાદુર અને રમૂજી વાંદરો છે, જેને ચીની વાચકો ચારસો વર્ષથી પ્રેમ કરે છે. આ શ્રેણીના ચોત્રીસ પુસ્તકો સંપૂર્ણ રંગમાં હશે.

Paperback: ISBN 0-8351-1899-1